

Manidhanaeyam Free IAS Academy

(Run by Manidha Naeyam Charitable Trust)
28, 1st Main Road, CIT Nagar, Chennai - 35 (HO).
Mail Address: manidhanaeyam@gmail.com
Website: www.mntfreeias.com

MODEL TEST – 8 – 22 June 2023 – Answer Key

பொது அறிவு

GENERAL STUDIES

INDIAN POLITY AND EMERGING POLITICAL TRENDS

கால அளவு: மூன்று மணி நேரம்

Duration : 3 Hours

மொத்த மதிப்பெண்: 250

Total Marks : 250

பிரிவு - அ

SECTION - A

குறிப்பு : i) ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் 150 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும்.

Note : Answer not exceeding 150 words each.

ii) ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் பத்து மதிப்பெண்கள்.

Each question carries ten marks.

iii) கொடுக்கப்பட்டுள்ள பதின்மூன்று வினாக்களில் எவையேனும் பத்து வினாக்களுக்கு மட்டும் விடையளிக்கவும்.

Answer any ten questions out of thirteen questions.

(10 x 10 = 100)

1. இந்தியாவில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் செயல்பாட்டில் உள்ள முக்கிய சவால்கள் குறித்து விவாதிக்க.

Discuss the major challenges in the functioning of local bodies in India.

செயல்பாட்டு சவால்கள்: உள்ளூர் அரசாங்கங்களுக்கு செயல்பாடுகளை பகிர்ந்தளிக்கும் அதிகாரம் மாநில அரசிடம் உள்ளது. பெரும்பாலான மாநிலங்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு போதுமான செயல்பாடுகளை வழங்கவில்லை. இது அமைப்பின் செயல்திறன் மற்றும் செயல்திறனை கடுமையாக பாதித்துள்ளது. மாநில அரசுகள் விவசாயம், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி சார்ந்த திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு இணையான கட்டமைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளன, இது உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் நிலையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது. உள்ளாட்சி அமைப்புகள் தங்கள் ஆணையை நிறைவேற்ற தேவையான ஆதரவு அமைப்புகள் இல்லை. 74வது சட்டத்திருத்தத்தின்படி, பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளால் தயாரிக்கப்பட்ட வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து ஒருங்கிணைக்க, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட திட்டக்குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்தியா மேம்பாடு ஆய்வு (IDR, ஒரு சிந்தனைக் குழு) நடத்திய ஆய்வின்படி, 9 மாநிலங்களில் மாவட்டத் திட்டக் குழுக்கள் செயல்படவில்லை, மேலும் 15 மாநிலங்களில் ஒருங்கிணைந்த திட்டங்களைத் தயாரிக்கத் தவறிவிட்டன.

நிதி சவால்கள்:

1. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதமாக உள்ளாட்சிச் செலவு 2% மட்டுமே. சீனா (11%) மற்றும் பிரேசில் (7%) போன்ற மற்ற பெரிய பொருளாதாரங்களுடன் ஒப்பிடும்போது இது மிகவும் குறைவு;
2. பெரும்பாலான உள்ளாட்சி அமைப்புகள், கிராமப்புறம் மற்றும் நகர்ப்புறம் ஆகிய இரண்டும் அவற்றின் உள் மூலங்களிலிருந்து போதுமான நிதியை உருவாக்க முடியவில்லை, எனவே அவை நிதியளிப்பதற்காக வெளிப்புற ஆதாரங்களை மிகவும் சார்ந்துள்ளது. 80-95% வருவாயானது வெளி மூலங்களிலிருந்து, குறிப்பாக மாநில மற்றும் மத்திய அரசின் கடன்கள் மற்றும் மானியங்களிலிருந்து பெறப்படுகிறது என்று ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன;
3. அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தின் அளவு அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் போதுமானதாக இல்லை. உள்ளாட்சி அமைப்புகள் வளங்கள் இல்லாமல் தவிக்கின்றன. மத்திய நிதி ஆணையங்கள் விரும்பத்தக்க பரிந்துரைகளை வழங்கியுள்ளன, ஆனால் உண்மையான நிதிப் பகிர்வு மிகவும் மோசமாக உள்ளது. யூனியன் வரிகளின் வசூல்கள் கூடிய தொகுப்பில் 5% க்கு மேல் உள்ளூர் அரசாங்கங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை;
4. நிதிப் பகிர்வு என்பது குறிப்பிட்ட பயன்பாடுகளுடன் பிணைக்கும் நிபந்தனைகளுடன் தொடர்புடையது. (அதாவது, உள்ளூர் தேவைகளின் அடிப்படையில் இல்லாமல், மத்திய/மாநில அரசுகளின் முதன்மையான திட்டங்கள்). உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்குப் பதிலாக, அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு நிதிச் செலவு செய்வதில் முழுக் கட்டுப்பாடு உள்ளது;
5. அரசியலமைப்புத் தேவைகளின்படி மாநில நிதி ஆணையங்கள் நிறுவப்படவில்லை (ஒவ்வொரு 5 வருடங்களுக்கும் அமைக்கப்படும்). 2014-15க்குள், மாநிலங்கள் அந்தந்த மாநிலங்களில் 5வது மாநில நிதிக் குழுவை (SFC) உருவாக்கியிருக்க வேண்டும், ஆனால் 13 மட்டுமே உருவாக்கியுள்ளன. 2019 ஆம் ஆண்டிற்குள், 6வது மாநில நிதி ஆணையம் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய நிலையில், சில மாநிலங்கள் இன்னும் 3வது அல்லது 4வது கமிஷன்களை உருவாக்கவில்லை. J&K ஏப்ரல் 2019க்குள் 1 SFCயை மட்டுமே உருவாக்கியது;
6. சில வல்லுநர்கள், பொதுமக்களின் எதிர்விளைவுகளுக்கு அஞ்சுவதால், உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் சொத்து வரி மற்றும் பயனர் கட்டணங்களை வசூலிக்கத் தயங்குகின்றன என்று வாதிடுகின்றனர். வரி வசூல் செய்தால், தங்கள் தேர்தல் வாய்ப்புகள் பாதிக்கப்படும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருப்பதால், மேலிருந்து கீழாக திட்டங்களை செயல்படுத்துவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்.

செயல்பாட்டு சவால்கள்:

1. அலுவலகம் மற்றும் எழுத்தர் பணியாளர்கள் மற்றும் சமூக அணிதிரட்டுபவர்கள் போன்ற பணியாளர்கள் மூலம், ஒவ்வொரு உள்ளூர் அரசாங்கமும் நிறுவன திறனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பணியாளர்கள் குறைவு. பல பஞ்சாயத்துகள் ஒரே செயலாளரைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன, அவர் பெரும்பாலும் அதிக சமையுடன் இருக்கிறார்;
2. உள்ளூர் முடிவெடுப்பதில் தீங்கு விளைவிக்கும் உள்ளூர் சேவைகளை வழங்குவதை மையப்படுத்த தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தப்பட்டது.

மற்ற சவால்கள்:

1. குறிப்பாக நகர்ப்புறங்களில் உள்ளாட்சி தேர்தல்களில் குற்றவாளிகள் மற்றும் ஒப்பந்தக்காரர்கள் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள். உள்ளாட்சித் தேர்தல்கள் மாநில சட்டமன்றம் அல்லது பொதுத் தேர்தல்களைப் போன்ற ஆய்வுகளைப் பெறாததால், ஊழல் வழிகளில் தேர்தல்களில் வெற்றி பெற முடிகிறது;
2. உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கான தேர்தல் அடிக்கடி தாமதமாகிறது. நீண்ட காலமாக செயல்படும் உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் இல்லை;
3. ஒப்பீட்டளவில் உயர் கல்வியறிவு மற்றும் கல்வித் தரம் இருந்தபோதிலும், நகரவாசிகள் நகர்ப்புற அரசாங்க அமைப்புகளின் செயல்பாட்டில் போதுமான அக்கறை காட்டுவதில்லை, எ.கா., டெல்லி மற்றும் மும்பையில் 2017 இல் நடந்த

மாநகராட்சித் தேர்தல்களில் முறையே 53% மற்றும் 55% வாக்குகள் மட்டுமே இருந்தன.

- இட ஒதுக்கீட்டின் மூலம் பெண்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டாலும், 'சர்பஞ்சு பதி' பஞ்சாயத்து தலைவர் செயல்திறனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. ('சர்பாஞ்சு பதி' பஞ்சாயத்து தலைவர்: பெண் சர்பஞ்சு என்பது பெயரளவுக்கு மட்டுமே தலைவர், ஆண் உறவினர் (பொதுவாக கணவர்) உண்மையான அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்).

2. பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பில் பெண்களின் பங்களிப்பு ஏன் முக்கியமானது?

Why participation of women in Panchayat raj system is important?

- 33% இடஒதுக்கீட்டை வழங்குவதன் மூலம் பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் பெண்களின் தலைமை மீதான நம்பிக்கையை மீட்டெடுத்தன.
 - ஆணாதிக்க சமூகத்திற்கு பெண்களுடன் தொடர்புடைய அதன் ஒரே மாதிரியான கருத்துக்களை சரிசெய்வதற்கு இது ஒரு வலுவான சமிக்ஞையை அனுப்பியது.
 - இதுவரை தாழ்த்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களுக்கும் இது வாய்ப்பளித்தது.
 - அதன் சுழல் விளைவு பெண்கள் தங்கள் திறன்களில் நம்பிக்கையை அதிகரித்தது மற்றும் சமூகத்தில் ஒரு அர்த்தமுள்ள பங்கை தேட அவர்களை ஊக்குவித்தது.
 - கிராமப்புறங்களில் சிறந்த வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வாழ்வாதார விருப்பங்களுக்காக சுய உதவிக் குழுக்கள், கூட்டுறவுகள், MSME களை உருவாக்குதல், மேம்படுத்துதல் மற்றும் மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் பெண்கள் மூலம் PRI கள் பணியாற்றினர்.
 - பெண்களின் பிரச்சினைகள் உள்ளூர் மட்டத்திலும், அதன் விளைவாக மாநில மற்றும் தேசிய அளவிலும் முன்னணிக்கு வந்துள்ளன.
 - அரசியல் அதிகாரமளித்தல் படிப்படியாக தனிப்பட்ட மட்டத்தில் பரவுகிறது.
 - கிராம சபைகள் கட்டுக்கடங்காதவை மற்றும் பெண்கள் அங்கு சுதந்திரமாக பேச அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.
 - பஞ்சாயத்துகளில் பல பெண் தலைவர்கள் தாக்கப்பட்டனர் மற்றும் சில உயிரிழப்புகளும் பதிவாகியுள்ளன, ஏனெனில் அவர்களின் நடவடிக்கைகள் பழமைவாத சமூக கட்டமைப்பை விரிவுபடுத்துவதாகக் காணப்படுகின்றன.
 - சாதி மற்றும் பாலின அடிப்படையிலான பாகுபாடு இன்னும் நிலவி வருகிறது மேலும் அரசியல் பதவியைப் பெற்றாலும் பெண்களுக்கு உரிய மரியாதை மறுக்கப்படுகிறது.
3. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையேயான நிர்வாக உறவுகள் தொடர்பான அரசியலமைப்பு விதிகளை விளக்குக.

Explain the constitutional provisions relating to administrative relations between the Centre and State.

பிரிவு 256 இந்திய அரசியலமைப்பு

மாநிலங்கள் மற்றும் ஒன்றியத்தின் கடமை

ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரமும், பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் மற்றும் அந்த மாநிலத்தில் பொருந்தும் எந்தவொரு தற்போதைய சட்டங்களுக்கும் இணங்குவதை உறுதிசெய்யும் வகையில் செயல்படுத்தப்படும், மேலும் யூனியனின் நிர்வாக அதிகாரம் ஒரு மாநிலத்திற்கு அத்தகைய வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதற்கு நீட்டிக்கப்படும். அந்த நோக்கத்திற்காக இந்திய அரசுக்குத் தேவை என்று தோன்றுகிறது.

பிரிவு 257 இந்திய அரசியலமைப்பு

சில சந்தர்ப்பங்களில் மாநிலங்களின் மீது மத்திய கட்டுப்பாடு

- ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரமும் ஒன்றியத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு இடையூறாகவோ அல்லது பாரபட்சமாகவோ இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும், மேலும் யூனியனின் நிர்வாக அதிகாரம் அரசுக்குத் தோன்றும் அத்தகைய வழிகாட்டுதல்களை மாநிலத்திற்கு வழங்குவதற்கு நீட்டிக்கப்படும். அந்த நோக்கத்திற்காக இது அவசியம்.

2. தேசிய அல்லது இராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அறிவிக்கப்பட்ட தகவல்தொடர்பு வழிமுறைகளை நிர்மாணித்தல் மற்றும் பராமரித்தல் தொடர்பாக ஒரு மாநிலத்திற்கு வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதற்கும் ஒன்றியத்தின் நிர்வாக அதிகாரம் நீட்டிக்கப்படும்:
ஆனால், நெடுஞ்சாலைகள் அல்லது நீர்வழிகளை தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் அல்லது தேசிய நீர்வழிகள் என அறிவிக்கும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் அல்லது அவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலைகள் அல்லது நீர்வழிகள் தொடர்பான ஒன்றியத்தின் அதிகாரம் அல்லது நிர்மாணிக்கும் மத்திய அரசின் அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்தும் வகையில் இந்த பிரிவில் எதுவும் எடுத்துக்கொள்ளப்படாது. கடற்படை, இராணுவம் மற்றும் விமானப்படை பணிகள் தொடர்பாக அதன் செயல்பாடுகளின் ஒரு பகுதியாக தகவல் தொடர்பு வழிமுறைகளை பராமரிக்கவும்.
3. மத்திய அரசின் நிர்வாக அதிகாரம் மாநிலத்திற்குள் ரயில்வேயின் பாதுகாப்பிற்காக எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து மாநிலத்திற்கு வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதற்கும் நீட்டிக்கப்படும்.
4. பிரிவு (2) இன் கீழ் எந்தவொரு தகவல் தொடர்பு சாதனத்தையும் நிர்மாணித்தல் அல்லது பராமரித்தல் அல்லது எந்தவொரு இரயில்வேயின் பாதுகாப்பிற்காக எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்த பிரிவு (3) இன் கீழ் ஒரு மாநிலத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட எந்த வழிகாட்டுதலையும் செயல்படுத்தும்போது, செலவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அத்தகைய வழிகாட்டுதல் வழங்கப்படாவிட்டால், மாநிலத்தின் இயல்பான கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்பட்டுள்ளவற்றை விட அதிகமாக, இந்திய அரசாங்கத்தால் மாநிலத்திற்கு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட தொகை, அல்லது, தவறினால் செலுத்தப்படும். மாநிலத்தால் ஏற்படும் கூடுதல் செலவுகள் தொடர்பாக, இந்திய தலைமை நீதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு நடுவரால் தீர்மானிக்கப்படும் ஒப்பந்தம்.

பிரிவு 258 இந்திய அரசியலமைப்பு:

சில சந்தர்ப்பங்களில் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்களை வழங்குவதற்கான மத்திய அரசின் அதிகாரம்

1. இந்த அரசியலமைப்பில் எது இருந்தபோதிலும், குடியரசுத் தலைவர், ஒரு மாநில அரசின் ஒப்புதலுடன், மத்திய அரசின் நிறைவேற்று அதிகாரம் நீட்டிக்கப்பட்ட எந்தவொரு விஷயத்திலும் அந்த அரசாங்கத்திடமோ அல்லது அதன் அதிகாரிகளிடமோ நிபந்தனையின்றி அல்லது நிபந்தனையின்றி ஒப்படைக்கலாம்.
2. எந்தவொரு மாநிலத்திலும் பொருந்தக்கூடிய பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சட்டம், சட்டங்களை இயற்றுவதற்கும், அதிகாரங்களை வழங்குவதற்கும், கடமைகளை சுமத்துவதற்கும் அல்லது அதிகாரங்களை வழங்குவதற்கும், திணிப்பதற்கும் அதிகாரம் வழங்குவதற்கும் மாநில சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லாத ஒரு விஷயத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்தாலும் அரசு அல்லது அதிகாரிகள் மற்றும் அதிகாரிகள் மீதான கடமைகள்.
3. இந்த பிரிவின் மூலம் ஒரு மாநிலம் அல்லது அதிகாரிகள் அல்லது அதிகாரிகள் மீது அதிகாரங்கள் மற்றும் கடமைகள் வழங்கப்பட்ட அல்லது சுமத்தப்பட்டால், இந்திய அரசாங்கத்தால் மாநிலத்திற்கு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட தொகை அல்லது ஒப்பந்தம் மீறப்பட்டால், அந்த அதிகாரங்கள் மற்றும் கடமைகளை செயல்படுத்துவது தொடர்பாக மாநிலத்தால் ஏற்படும் நிர்வாகச் செலவுகள் தொடர்பாக, இந்தியத் தலைமை நீதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு நடுவரால் தீர்மானிக்கப்படலாம்.

பிரிவு 258A இந்திய அரசியலமைப்பு:

மத்திய அரசிடம் செயல்பாடுகளை ஒப்படைக்க மாநிலங்களின் அதிகாரம்

இந்த அரசமைப்புச் சட்டத்தில் எதுவாக இருந்தாலும், ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநர், இந்திய அரசின் ஒப்புதலுடன், மாநிலத்தின் நிர்வாக அதிகாரம் நீட்டிக்கப்பட்ட எந்தவொரு விஷயத்திலும் அந்த அரசு அல்லது அதன் அதிகாரிகளிடம் நிபந்தனையின்றி அல்லது நிபந்தனையின்றி ஒப்படைக்கலாம்.

பிரிவு 260 இந்திய அரசியலமைப்பு:

இந்தியாவிற்கு வெளியே உள்ள பிரதேசங்கள் தொடர்பான மத்திய அரசின் அதிகார வரம்பு

இந்திய அரசாங்கம், இந்தியப் பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லாத எந்தவொரு பிரதேசத்தின் அரசாங்கத்துடனான ஒப்பந்தத்தின் மூலம், அத்தகைய பிரதேசத்தின் அரசாங்கத்திடம் உள்ள எந்தவொரு நிர்வாக, சட்டமன்ற அல்லது நீதித்துறை செயல்பாடுகளையும் மேற்கொள்ளலாம், ஆனால் அத்தகைய ஒவ்வொரு ஒப்பந்தமும் கீழ்ப்படிந்து, நிர்வகிக்கப்படும்: தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள வெளிநாட்டு அதிகார வரம்பை செயல்படுத்துவது தொடர்பான எந்த சட்டமும்.

பிரிவு 261 இந்திய அரசியலமைப்பு:

பொதுச் செயல்கள், பதிவுகள் மற்றும் நீதித்துறை நடவடிக்கைகள்

1. மத்திய மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் பொதுச் செயல்கள், பதிவுகள் மற்றும் நீதித்துறை நடவடிக்கைகளுக்கு இந்தியப் பகுதி முழுவதும் முழு நம்பிக்கை மற்றும் கடன் வழங்கப்படும்.
2. பிரிவு (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல்கள், பதிவுகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் நிறுபிக்கப்படும் விதம் மற்றும் நிபந்தனைகள் பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தின்படி தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.
3. இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் குடிமையியல் நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்படும் இறுதித் தீர்ப்புகள் அல்லது உத்தரவுகள் சட்டத்தின்படி அந்த எல்லைக்குள் எங்கும் நிறைவேற்றக்கூடியதாக இருக்கும்.

பிரிவு 262 இந்திய அரசியலமைப்பு 1949:

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நதிகள் அல்லது நதி பள்ளத்தாக்குகளின் நீர் தொடர்பான சர்ச்சைகளை தீர்ப்பது

1. மாநிலங்களுக்கிடையிலான நதி அல்லது நதி பள்ளத்தாக்கின் நீரின் பயன்பாடு, விநியோகம் அல்லது கட்டுப்பாடு தொடர்பான எந்தவொரு சர்ச்சை அல்லது புகாரையும் தீர்ப்பதற்கு பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் வழங்கலாம்.
2. இந்த அரசியலமைப்பில் எது இருந்தபோதிலும், பிரிவு (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு சர்ச்சை அல்லது புகார் தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றமோ அல்லது வேறு எந்த நீதிமன்றமோ அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் வழங்கலாம்.

பிரிவு 263 இந்திய அரசியலமைப்பு:

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான குழு தொடர்பான விதிகள்

ஒரு சபையை நிறுவுவதன் மூலம் பொது நலன்கள் நிறைவேற்றப்படும் என்று குடியரசு தலைவர் எந்த நேரத்திலும் கருதினால்

1. மாநிலங்களுக்கிடையே எழுந்துள்ள சர்ச்சைகளை விசாரித்து ஆலோசனை வழங்குதல்;
2. சில அல்லது அனைத்து மாநிலங்கள், அல்லது யூனியன் மற்றும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் பொதுவான ஆர்வத்தைக் கொண்ட பாடங்களை ஆராய்ந்து விவாதித்தல்; அல்லது
3. அத்தகைய எந்தவொரு விஷயத்திலும் பரிந்துரைகளை வழங்குதல் மற்றும் குறிப்பாக, அந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் கொள்கை மற்றும் நடவடிக்கையின் சிறந்த ஒருங்கிணைப்புக்கான பரிந்துரைகள், அத்தகைய அமைப்பை நிறுவுவதற்கான உத்தரவின் மூலம் குடியரசு தலைவருக்கு சட்டப்பூர்வமாக இருக்கும். அது செய்ய வேண்டிய கடமைகளின் தன்மை மற்றும் அதன் அமைப்பு மற்றும் நடைமுறை.

4. மத்திய-மாநில உறவுகள் குறித்த புஞ்சி கமிஷனின் (2007) முக்கிய பரிந்துரைகள் குறித்து விவாதிக்க.

Discuss the major recommendation of Punchi Commission (2007) on centre-state relations.

புஞ்சி கமிஷன்:

1. மாநில ஆளுநருக்கும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு நிலையான பதவிக் காலத்தை வழங்குதல் மற்றும் பதவி நீக்க நடவடிக்கை மூலம் அவர்களை நீக்குதல்
 2. மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட விஷயங்களில் பாராளுமன்ற மேலாதிக்கத்தை வலியுறுத்துவதில் மத்திய அரசாங்கம் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும்
 3. ஆளுநர்களை நியமிக்கும் போது மனதில் கொள்ள வேண்டிய சில நிபந்தனைகளை அது விதித்தது
 4. அவர் பொதுவாழ்வில் ஈடுபாடு கொண்டவராக இருக்க வேண்டும்
 5. அவர் வெளி மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும்
 6. அவர் உள்ளூர் அரசியலுடன் தொடர்பில்லாத நபராக இருக்க வேண்டும்
 7. அவர் சமீபகால அரசியலுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடாது
 8. அரசாங்கத்திற்கு ஐந்தாண்டுகள் நிலையான பதவிக் காலம் வழங்கப்பட வேண்டும்
 9. குடியரசுத் தலைவரை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான நடைமுறை ஆளுநருக்கும் பொருந்தும்.
 10. ஆளுநர் தனது பெரும்பான்மையை நிரூபிக்க முதல்வருக்கு வலியுறுத்த வேண்டும், அதற்காக அவர் காலக்கெடுவை நிர்ணயிக்க வேண்டும்.
 11. குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி தொடர்பான நடவடிக்கைகள் முடிவு செய்யும் போது S.R.பொம்மை வழக்கு வழிகாட்டுதல்களை மனதில் கொள்ள வேண்டும்
 12. மத்திய-மாநில உறவுகளை மேலும் மேம்படுத்த மாநிலங்களுக்கு இடையேயான அமைப்பை அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.
5. அகில இந்திய பணிகளின் பங்கு மற்றும் காரண விளக்கம் யாது?

What is the role and rationale of All India Services?

அகில இந்திய காரண விளக்கம்:

அகில இந்திய பணிகளின் ஆதரவாக முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்கள்:

1. தேசிய ஒருங்கிணைப்பு இந்த பணிகளின் உறுப்பினர்கள் அகில இந்தியக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் தேசிய ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவிக்கின்றனர். அவர்கள் பொதுவாக தங்கள் சொந்த மாநிலங்களைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களில் நியமனம் செய்யப்படுவதால், அவர்கள் பிராந்திய, மொழி மற்றும் வகுப்புவாத நலன்களுக்கு அப்பால் செயல்பட முடியும்.
2. செயல்திறன் மையத்திலும் மாநிலங்களிலும் நிர்வாகத் திறனின் அடிப்படையில் உயர் தரமான நிர்வாகத்தை பராமரிக்க உதவுகின்றன. ஆங்கிலேயர் காலத்தில், அவை நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் இரும்புச் சட்டம் என்று அழைக்கப்பட்டன
3. சீரான தன்மை நாடு முழுவதும் நிர்வாக முறையின் சீரான தன்மையை உறுதிப்படுத்த உதவுகின்றன. இந்த சேவைகளின் உறுப்பினர்கள் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே சுழற்றப்படுகிறார்கள்.
4. கூட்டுறவு கூட்டாட்சி அவை மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே பொதுவான நலன்கள் மற்றும் பிரச்சனைகளில் தொடர்பு, ஒத்துழைப்பு, ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் கூட்டு நடவடிக்கைக்கு உதவுகின்றன. அதிக ஊதியம், அந்தஸ்து மற்றும் கௌரவம்.
5. திறமையின் களஞ்சியம் அவர்கள் பரந்த அளவிலான ஆட்சேர்ப்புத் துறையின் காரணமாக நாட்டின் சிறந்த திறமையாளர்களை ஈர்க்கிறார்கள், சுதந்திரம் அவர்கள் மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் குடிமைப் பணிகளின் சுதந்திரம் மற்றும் பாரபட்சமற்ற தன்மையை ஊக்குவிக்கிறார்கள். இந்த சேவைகளின் உறுப்பினர்கள் அரசியலமைப்பு பாதுகாப்புகளை அனுபவிப்பதால், அவர்கள் பிராந்திய மற்றும் உள்ளூர் அழுத்தங்கள் மற்றும் தாக்கங்களிலிருந்து விடுபட்டுள்ளனர். எனவே, அவர்கள் மாநில

அமைச்சர்களுக்கு இலவச மற்றும் வெளிப்படையான ஆலோசனைகளை வழங்க முடியும்.

6. பணக்கார அனுபவம் பல்வேறு மாநிலங்களுக்கிடையில் வளமான அனுபவத்தை பரிமாற்றம் செய்வதற்கு அவை உதவுகின்றன. அனைத்திந்திய பணிகளின் அதிகாரிகள் மாநில அரசுகள் மற்றும் மத்திய அரசுகள் மட்டுமின்றி யூனியன் பிரதேசங்கள் மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கங்களுக்கும் (நகர்ப்புறம் மற்றும் கிராமப்புறம்) சேவை செய்கிறார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். இதனால் அவர்களின் வளமான அனுபவம் முழு நாட்டின் நலனுக்காக பயன்படுத்தப்படலாம்.
 7. மாநிலங்களுக்கு பயனளிக்கும் இந்த சேவைகளுக்கு தேசிய ஆட்சேர்ப்பு மூலம் திரட்டப்பட்ட திறமை மாநிலங்களிடையே விநியோகிக்கப்படுகிறது. எனவே, உயர்ந்த மற்றும் முக்கிய பதவிகளை நிரப்புவதற்குத் தேவையான மனிதவள விநியோகத்தில் குறைபாடு உள்ள மாநிலங்கள் பயனடையும்.
 8. தொடர்ச்சி அவை ஆங்கிலேயர் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பழைய நிர்வாக ஏற்பாட்டின் தொடர்ச்சியாகும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது இந்த சேவைகளின் உறுப்பினர்கள் நிர்வாக படிநிலையின் மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் இருந்தனர். ஐஏஎஸ், ஓரே பல்நோக்கு அகில இந்திய சேவை, 'சொர்க்கத்தில் பிறந்த சேவை' என்று அழைக்கப்படும் முந்தைய ஐசிஎஸ்ஸின் நேரடி வழித்தோன்றலாகும்..
6. 97^{வது} அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டத்தின் (2011) முக்கிய அம்சங்களை விளக்குக.

Explain the major features of the 97th Constitutional Amendment Act (2011).

1. 97வது அரசியலமைப்பு திருத்தத்தின் மூலம் அரசியலமைப்பில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பகுதி IXB, கூட்டுறவு சங்கங்களை நடத்துவதற்கான விதிமுறைகளை ஆணையிட்டது.
2. அரசியலமைப்பின்படி மாநில சட்டமன்றங்களால் அங்கீகரிக்கப்படாமல் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட திருத்தத்தில் உள்ள விதிகள்.
3. இது ஒரு அமைப்பில் இருக்க வேண்டிய இயக்குநர்களின் எண்ணிக்கை அல்லது அவர்களின் பதவிக்காலம் மற்றும் சமூகத்தில் உறுப்பினராவதற்குத் தேவையான நிபுணத்துவம் ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கும் அளவிற்கு சென்றது.
4. "கூட்டுறவுகள்" என்ற சொல் "தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் சங்கங்களுக்கு" பிறகு அரசியலமைப்பின் பகுதி III இன் கீழ் 19(1)(C) இல் சேர்க்கப்பட்டது.
5. குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமை என்ற அந்தஸ்தை வழங்குவதன் மூலம் அனைத்து குடிமக்களும் கூட்டுறவுகளை உருவாக்க இது உதவுகிறது.
6. "கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மேம்பாடு" தொடர்பாக மாநிலக் கொள்கையின் (பகுதி IV) வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளில் ஒரு புதிய பிரிவு 43B சேர்க்கப்பட்டது.
7. இந்தியா ஒரு மக்களாட்சி நாடு, மாநிலத்தின் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக அதிகாரங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன, குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அவற்றை நிர்வகிக்கும் அதிகாரம் அவர்களுக்கு உள்ளது.
8. எவ்வாறாயினும், இந்தியா போன்ற பெரிய மற்றும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட ஒரு நாட்டை ஆளும் போது, நாடு முழுவதும் செயல்படக்கூடிய மற்றும் கொள்கை மற்றும் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிர்வாக அமைப்பு அரசாங்கத்திற்கு தேவைப்படுகிறது. இந்த குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காகவே அகில இந்திய சேவைகள் உருவாக்கப்பட்டன.
9. அனைத்திந்திய சேவைகள், ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட நிரந்தர நிறுவனமாக, இந்தியாவின் முக்கிய நிர்வாக அமைப்பாகச் செயல்படுகின்றன, அன்றைய அரசாங்கத்திற்கு நலன்புரிக் கொள்கைகள், வளர்ச்சித் திட்டங்களை வகுத்து செயல்படுத்துவதில் உதவுகின்றன, மேலும் அடிமட்டத்தில் அரசு இயந்திரங்கள் சீராக இயங்குவதை உறுதி செய்கிறது.
10. அகில இந்திய சேவைகளுக்கு முக்கியமான பணிகள் மற்றும் பொறுப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் அவை நாட்டின் தோற்றத்தை மாற்றும் திறனைக் கொண்டுள்ளன.

7. மக்களாட்சியில் அரசியல் கட்சிகளின் பங்கை விவரிக்க.

Elucidate the role of Political Parties in Democracy.

1. பல்வேறு புவியியல், சமூக மற்றும் கலாச்சார அக்கறைகள் காரணமாக, இந்தியா பல கட்சி அமைப்பின் வளர்ச்சியை வளர்த்து வருகிறது. காலப்போக்கில், தேசிய மற்றும் பிராந்திய அரசியல் கட்சிகள் உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயகமான இந்தியாவின் முக்கிய அங்கங்களாக மாறின. கட்சிகளின் பெருக்கம் நாட்டின் பிரச்சினைக்கு உதவியதா என்பது முற்றிலும் வேறுபட்ட விவாதம்.
2. எவ்வாறாயினும், இந்த அரசியல் கட்சிகள் சரியாக எதற்காக நிற்கின்றன மற்றும் அவை பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்குள் என்ன பங்கு வகிக்கின்றன என்பதை அறிவது முக்கியம்.
3. ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிக்கும் அதன் சொந்த பார்வை மற்றும் சித்தாந்தங்கள் உள்ளன, அவை பெரும்பாலும் தாங்கள் சேர்ந்த மாநிலம் அல்லது பிராந்தியத்தின் தேவைகள் மற்றும் கவலைகளுடன் இணைந்திருக்கும்.
4. தேர்தல்களின் போது மக்கள் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தவுடன், அவர்கள் நாட்டின் சட்டபூர்வமான ஆட்சியாளர்களாக மாறுகிறார்கள். கட்சியின் உறுப்பினர்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரம் மற்றும் இந்தியாவின் சட்டமியற்றும் இயந்திரத்தை இயக்கும் அதிகாரம் உள்ளது.
5. அதிகாரத்தை வைத்திருக்கும் கட்சியும் சில பொறுப்புகளை வகிக்கிறது. அரசியல் மற்றும் சமூக உணர்வைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான முதன்மையான பொறுப்பு கட்சிகளின் மீது உள்ளது. தேசத்திற்கும் அதன் மக்களுக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற பெரிய நோக்கத்தின் கீழ், பொதுக் கவலைகள் களையப்படுவதையும், சமூகக் குறிகாட்டிகள் சாதகமாக இருப்பதையும், ஊழலை ஒழிப்பதையும் உறுதிசெய்ய கட்சிகள் பல சிறிய இலக்குகளை அமைத்துக் கொள்கின்றன.
6. கூட்டணி அமைத்தால், தேசிய மற்றும் பிராந்தியக் கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து பொது மக்கள் தங்கள் கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கான களமாக மாறுகின்றன.
7. தேசிய அளவில் அவர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதன் மூலம் அவர்கள் மக்களின் குரலாக மாறுகிறார்கள்.
8. ஆட்சியை திறம்பட நடத்துவதே ஆளுங்கட்சியின் முதன்மைப் பணியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியில் அமர்பவர்களும் தங்கள் பணிகளைக் குறைக்கிறார்கள்.
9. ஆளுங்கட்சியின் செயல்களை ஆராய்வதை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, அவர்கள் தங்களை அரசாங்க கண்காணிப்பாளர்களாக நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி சர்வாதிகாரமாக மாறுவதைத் தடுப்பது அவர்களின் கடமை.
10. மிகவும் பரந்த அளவில், எதிர்க்கட்சியானது அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகளை ஆய்வு செய்து, நல்லாட்சி ஒரு சில சமூகங்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல் முழு நாட்டிற்கும் நன்மை பயக்கும் என்று பார்க்கிறது.
11. இந்தியாவில், தவறான கொள்கைகள் மற்றும் நியாயமற்ற சட்டங்களுக்கு எதிராக எதிர்க்கட்சிகள் விரைவாக செயல்படுகின்றன.
12. அரசாங்கத்தை வாபஸ் பெறச் செய்யும் சில மசோதாக்களுக்கு எதிராகக் கடுமையான போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்ட சம்பவங்கள் இருந்தன.
13. இருப்பினும், செயல்பாட்டின் பல்வேறு நிலைகளில் அதிகப்படியான குறுக்கீடு மற்றும் துடுக்குத்தனத்திற்கு ஒரு தீங்கு உள்ளது. இது பெரும்பாலும் வளர்ச்சி செயல்முறையைத் தடுக்கிறது.
14. இந்தியாவில் உள்ள அரசியல் கட்சிகள், ஆளும் மற்றும் எதிர்க்கட்சி ஆகிய இரண்டும், நாட்டின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கும் வகையில், அதிக விவேகம் மற்றும் பார்வையை விரிவுபடுத்த வேண்டும்.
15. அரசியல் கட்சிகள் அரசாங்கத்தில் ஒரு முக்கியமான பணியைச் செய்கின்றன. அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டை அடைய மக்களை ஒன்றிணைத்து, அவர்களின் நலன்களுக்கு அல்லது அவர்களை ஆதரிக்கும் குழுக்களுக்கு சாதகமான கொள்கைகளை உருவாக்கி, தங்கள் வேட்பாளர்களை பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்க வாக்காளர்களை ஒழுங்கமைத்து வற்புறுத்துகிறார்கள்.

16. அனைத்து மட்டங்களிலும் அரசாங்கத்தின் செயல்பாட்டில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தாலும், அரசியல் கட்சிகள் அரசாங்கமே அல்ல, அரசியலமைப்பு அவற்றைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.
 17. அரசியல் கட்சிகளின் அடிப்படை நோக்கம் பொது அலுவலகங்களுக்கு வேட்பாளர்களை பரிந்துரைப்பதும் அவர்களில் முடிந்தவரை பலரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பதும் ஆகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன், இந்த அதிகாரிகள் சட்டம் மற்றும் திட்ட முன்முயற்சிகள் மூலம் தங்கள் கட்சியின் இலக்குகளை அடைய முயற்சி செய்கிறார்கள்.
 18. பலர் இதைப் பற்றி நினைக்கவில்லை என்றாலும், ஜனநாயகக் கட்சி அல்லது குடியரசுக் கட்சியாகப் பதிவு செய்வது அவர்களை ஒரு அரசியல் கட்சியின் உறுப்பினர்களாக ஆக்குகிறது.
 19. அரசியல் கட்சிகள் முடிந்தவரை பலரை ஈடுபடுத்த வேண்டும். பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் தங்கள் கட்சியின் வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களிப்பதன் மூலம் மிகவும் செயலற்ற பாத்திரத்தை வகிக்கின்றனர்.
 20. சிலர் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக செயல்படுகிறார்கள் மற்றும் கட்சியில் அதிகாரிகளாக அல்லது வாக்களிக்க மக்களை வற்புறுத்துவதற்கு தன்னார்வத் தொண்டு செய்கிறார்கள். மிகவும் லட்சியமுள்ள உறுப்பினர்கள் தாங்களாகவே பதவிக்கு போட்டியிட முடிவு செய்யலாம்.
8. இந்தியாவில் பொதுக் கொள்கை வகுப்பதில் அழுத்த குழுக்கள் மிக முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன - கருத்துரைக்க.

Pressure groups play a very important role in public policy making in India - Comment.

1. அழுத்த குழுக்கள் என்பது உறுப்பினர்களின் விருப்ப நலன்களை மேம்படுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ள மற்றும் ஆதரவளிக்கும் உறுப்பினர் அமைப்புகளைக் குறிக்கிறது. ஏனெனில் பொதுக் கொள்கைகளால் அமைப்புகள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.
2. பொதுக் கொள்கைகளைப் பற்றி தொடர்ந்து தெரிந்துகொள்வதும், அரசாங்க முடிவெடுக்கும் மற்றும் பொதுக் கொள்கையில் செல்வாக்கு செலுத்த முயற்சிப்பதும் அவர்களின் சிறந்த நலனுக்காகும்.
3. இந்தியாவில், வர்த்தக சங்கத்தின் எடுத்துக்காட்டுகளில் இந்திய வர்த்தக மற்றும் தொழில் கூட்டமைப்பு (FICCI), அசோசியேட்டட் சேம்பர் ஆஃப் காமர்ஸ் அண்ட் இண்டஸ்ட்ரி ஆஃப் இந்தியா (ASSOCHAM), அகில இந்திய உணவு தானிய வியாபாரிகள் சங்கத்தின் கூட்டமைப்பு (FAIFDA) போன்றவை அடங்கும்.
4. அவர்கள் கொள்கை வகுப்பாளர்களுடன் ஈடுபட்டு, தொழிற்சாலைகளின் குறைகளை அரசாங்கத்திடம் தெரிவிக்கின்றனர்.
5. அவர்கள், தொழில்துறையின் கருத்துக்கள் மற்றும் பரிந்துரைகளை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் கொள்கைகளை பாதிக்கின்றனர்.
6. முக்கியப் பிரச்சினைகளில் ஒருமித்த கருத்தைக் கட்டியெழுப்ப ஒரு சக்திவாய்ந்த தளத்தை அவை வழங்குகின்றன.
7. இது சம்பந்தமாக, அவர்கள் பல்வேறு கொள்கைகளை விவாதிக்க பட்டறைகள், கருத்தரங்குகள் மற்றும் வணிக சந்திப்புகளை அடிக்கடி நடத்துகிறார்கள்.
8. தொழில்துறை செயல்பாடுகள், உள்கட்டமைப்பு மற்றும் தொழில்நுட்பம் போன்ற பகுதிகளில் தற்போதுள்ள மற்றும் புதிய முன்னேற்றங்கள் குறித்து வணிக சங்கங்கள் பயனுள்ள மற்றும் நம்பகமான ஆராய்ச்சியை வழங்குகின்றன.
9. அதேபோல், வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் புதிய முன்னேற்றங்கள் பற்றிய மதிப்புமிக்க தகவல்களை வழங்குகின்றன. இவை அனைத்தும் பொதுக் கொள்கைகளில் செல்வாக்கு செலுத்துவதில் நீண்ட தூரம் செல்கின்றன.
10. ஒவ்வொரு அரசியல் சமூகத்திலும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஆர்வமுள்ள குழுக்கள் செயலில் உள்ளன, மேலும் சமூக சேவை அரசின் இலட்சியத்தை உணர்ந்துகொள்வதில் உறுதியளிக்கும் பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தில். ஆனால், ஏழை மற்றும் பின்தங்கிய நாட்டிலிருந்து வேறுபட்டு, பணக்கார மற்றும் செழிப்பான சமுதாயத்தில் அவர்கள் மிகவும் மாறுபட்டவர்களாகவும் செயலில் இருப்பவர்களாகவும் இருப்பதில் ஒரு அளவு வேறுபாடு உள்ளது.

11. ஆனால் இந்த அளவு வேறுபாடு இருந்தபோதிலும், மேற்கத்திய ஜனநாயகத்தின் அரசியல் செயல்பாட்டில் அவற்றின் முக்கியத்துவம் நவீனமயமாக்கலின் காரணியால் மேம்படுத்தப்படுகிறது, இது செயல்பாட்டு வேறுபாடு இயந்திரத்தில் தாமதமாக போல் செயல்படுகிறது. உழைப்புப் பிரிவினை மற்றும் செயல்பாட்டு நிபுணத்துவம் ஆகியவற்றின் வடிவத்தில் சமூகத்தின் பல்வகைத் தன்மையானது அதை மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையிலான ஆர்வங்களாகப் பிரிக்கிறது, இதனால் குழுக்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சமூக அமைப்பை சாத்தியமாக்குகிறது. ஒரு பொதுநல அரசு யோசனைக்கு அரசு உறுதியளிக்கும் போது, அது சமூகக் குழுக்களுக்கு அரசியலில் அதிக பங்குகளை ஒதுக்கி அதன் மூலம் அவர்களை அதிக அளவில் அணிதிரட்டுகிறது. அதே நேரத்தில், திட்டமிடல் மற்றும் சமூக சேவைத் துறையில் சாதகமான பங்கைக் கொண்ட கொள்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டால், அது அத்தகைய குழுக்களின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையின் மீது அதிகளவில் சார்ந்துள்ளது.

9. ஊழலைத் தடுப்பதற்கான பல்வேறு அமைப்புகள் மற்றும் சட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்து விவாதிக்க.

Discuss the various Institutional and legal measures to prevent the corruption in India.

ஊழலை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான சட்டக் கட்டமைப்பு:

1. ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988, அரசு ஊழியர்களின் ஊழல் தொடர்பாகவும், ஊழலுக்கு உடந்தையாக இருப்பவர்களுக்கும் அபராதம் விதிக்க வகை செய்கிறது.
2. 2018 ஆம் ஆண்டின் திருத்தம், அரசு ஊழியர்கள் லஞ்சம் வாங்குவது மற்றும் யாரேனும் ஒருவர் லஞ்சம் கொடுப்பது ஆகிய இரண்டையும் குற்றமாக்கியது.
3. பணமோசடி தடுப்புச் சட்டம், 2002, பணமோசடி சம்பவங்களைத் தடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது மற்றும் இந்தியாவில் 'குற்றச் வருவாயை' பயன்படுத்துவதைத் தடை செய்கிறது.
4. பணமோசடி குற்றமானது, 10 ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களின் சொத்துக்களை இணைப்பது உட்பட கடுமையான தண்டனையை பரிந்துரைக்கிறது (விசாரணையின் ஆரம்ப கட்டத்தில் மற்றும் தண்டனைக்குப் பிறகு அவசியமில்லை).
5. நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013, கார்ப்பரேட் நிர்வாகத்திற்கும், கார்ப்பரேட் துறையில் ஊழல் மற்றும் மோசடிகளைத் தடுப்பதற்கும் வழங்குகிறது. 'மோசடி' என்ற வார்த்தைக்கு ஒரு பரந்த வரையறை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் இது நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு கிரிமினல் குற்றமாகும்.
6. குறிப்பாக மோசடி சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளில், நிறுவனங்களில் உயர்பதவியில் இருப்பவர்கள் செய்யும் குற்றங்கள் மற்றும் குற்றங்களைக் கையாள்வதற்கு பொறுப்பான கார்ப்பரேட் விவகார அமைச்சகத்தின் கீழ் தீவிர மோசடி விசாரணை அலுவலகம் (SFIO) அமைக்கப்பட்டுள்ளது.
7. SFIO நிறுவனச் சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் விசாரணை நடத்துகிறது.
8. இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860, கிரிமினல் நம்பிக்கை மீறல் மற்றும் ஏமாற்றுதல் தொடர்பான குற்றங்கள் உட்பட, லஞ்சம் மற்றும் மோசடி விஷயங்களை மறைப்பதற்கு விளக்கம் அளிக்கக்கூடிய விதிகளை அமைக்கிறது.
9. வெளிநாட்டு பங்களிப்பு (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 2010 தனிநபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்களால் வெளிநாட்டு பங்களிப்புகள் மற்றும் விருந்தோம்பலை ஏற்றுக்கொள்வதையும் பயன்படுத்துவதையும் ஒழுங்குபடுத்துகிறது.
10. வெளிநாட்டு பங்களிப்புகளைப் பெறுவதற்கு உள்துறை அமைச்சகத்தின் முன் பதிவு அல்லது முன் அனுமதி தேவை, அத்தகைய பதிவு அல்லது ஒப்புதல் இல்லாத பட்சத்தில், வெளிநாட்டு பங்களிப்புகளைப் பெறுவது சட்டவிரோதமாகக் கருதப்படலாம்.

ஒழுங்குமுறை கட்டமைப்பு:

1. லோக்பால் மற்றும் லோக் ஆயுத்தாக்கள் சட்டம், 2013 மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு (முறையே லோக்பால் மற்றும் லோக் ஆயுத்தாக்கள்) ஒரு குறைதீர்ப்பாளரை நிறுவுவதற்கு வழங்குகிறது.

2. இந்த அமைப்புகள் அரசாங்கத்திடம் இருந்து சுதந்திரமாக செயல்பட வேண்டும் மற்றும் பிரதமர் மற்றும் பிற அமைச்சர்களை உள்ளடக்கிய அரசு ஊழியர்களுக்கு எதிரான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.
3. மத்திய லஞ்ச ஒழிப்புத்துறை (CVC) 1964 இல் உருவாக்கப்பட்டது என்றாலும், 2003 இல் பாராளுமன்ற சட்டத்தின் மூலம் ஒரு சுதந்திரமான சட்ட அமைப்பு ஆனது. விஜிலென்ஸ் நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிடுவதும், ஊழல் தொடர்பான விஷயங்களில் நிர்வாகிகளுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதும், உதவுவதும் இதன் ஆணை.

10. இந்தியாவில் நிர்வாக தீர்ப்பாயங்களின் பரிணாமம் மற்றும் செயல்பாடுகளை கண்டறிக.

Trace out the evolution and functions of administrative tribunals in India.

தீர்ப்பாயங்களின் பரிணாமம்:

1. வளர்ந்த மற்றும் வளரும் நாடுகளில் நிர்வாக தீர்ப்பாயங்களின் வளர்ச்சி இருபதாம் நூற்றாண்டின் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும்.
2. இந்தியாவிலும், வர்த்தகம், தொழில், வங்கி, வரிவிதிப்பு போன்ற பல்வேறு செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கிய, மத்தியிலும் மாநிலங்களிலும் அவ்வப்போது எண்ணற்ற தீர்ப்பாயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.
3. ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் பிற சேவை நிபந்தனைகள் தொடர்பான குறைகள் தொடர்பான அரசு ஊழியர்களுக்கு விரைவான மற்றும் மலிவான நிவாரணம் வழங்க நிர்வாக தீர்ப்பாயங்களை நிறுவுவது பற்றிய கேள்வி நீண்ட காலமாக இந்திய அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்தது.
4. அவர்களின் அதிக அக்கறை, நீண்ட கால நிலுவையில் உள்ள வழக்குகள் மற்றும் நிலுவையில் உள்ள வழக்குகள், சம்பந்தப்பட்ட செலவுகள் மற்றும் நேரக் காரணிகள் காரணமாக, நீதித்துறை நீதிமன்றங்கள் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கத்துடனான தகராறுகளில் மிகவும் தேவையான தீர்வை வழங்க முடியவில்லை.
5. ஒரு நிறுவனத்தை அமைப்பதற்கான தேவை எழுந்தது, இது துன்புறுத்தப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு உடனடி நிவாரணம் வழங்க உதவுகிறது, அவர்கள் தங்கள் சேவை குறைகளை கையாள்வதில் அநீதி மற்றும் நியாயமான ஆட்டத்தை உணரவில்லை.
6. இது ஊழியர்களை சிறப்பாக ஊக்குவிக்கும் மற்றும் அவர்களின் மன உறுதியை உயர்த்தும், இது அவர்களின் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்கும்.
7. முதல் ARC மற்றும் ஜே.சி.ஷாவின் கீழ் ஒரு குழு, சேவை விஷயங்களை பிரத்தியேகமாக கையாள்வதற்காக ஒரு சயாதீன தீர்ப்பாயத்தை நிறுவ பரிந்துரைத்தது. இதையே 1980-ல் உச்ச நீதிமன்றமும் ஊர்ஜிதம் செய்தது.
8. அரசியலமைப்பு (42வது திருத்தச் சட்டம், பிரிவு 323-A மூலம்) பொதுச் சேவை மற்றும் பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் சேவை அரசியலமைப்பு தொடர்பான சர்ச்சைகள் மற்றும் புகார்களை நிர்வாக தீர்ப்பாயங்கள் மூலம் தீர்ப்பு அல்லது விசாரணைக்கு வழங்குவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளித்துள்ளது. தொழிற்சங்கம் அல்லது இந்திய எல்லைக்குள் உள்ள ஏதேனும் மாநில அல்லது உள்ளூர் அல்லது பிற அதிகாரத்தின் அல்லது அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அல்லது அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அல்லது அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படும் விவகாரங்கள்.
9. அரசியலமைப்பின் 323-A விதிகளின்படி, நிர்வாக தீர்ப்பாயங்கள் மசோதா 29 ஜனவரி 1985 அன்று மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் 27 பிப்ரவரி 1985 அன்று இந்திய ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலைப் பெற்றது.

செயல்பாடுகள்:

1. அவை சட்டப்பூர்வ தோற்றம் கொண்டவை, எனவே அவை பாராளுமன்றம்/சட்டமன்றங்கள் மூலம் ஒரு சட்டத்தால் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
2. அவை அரை-நீதித்துறை இயல்புடையவை, அதாவது, அவை சிலவற்றைக் கொண்டுள்ளன, நீதிமன்றத்தின் அனைத்து அம்சங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை.
3. அவை இயற்கை நீதியின் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் செயல்படுகின்றன மற்றும் சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை.

4. மற்ற நீதிமன்றங்களைப் போலவே சாட்சிகளை வரவழைக்கவும், சத்தியப்பிரமாணம் செய்யவும், ஆவணங்களைச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டாயப்படுத்தவும் அவர்களுக்கு அதிகாரம் உள்ளது.
5. அத்தகைய தீர்ப்பாயங்களின் முடிவுகளுக்கு எதிராக தடை மற்றும் சான்றிதழின் ரிட்கள் உள்ளன.
6. அவை சுதந்திரமான அமைப்புகள் மற்றும் நிர்வாக குறுக்கீடுகளுக்கு உட்பட்டவை அல்ல.

11. பஸ்துறை வல்லுநர் மற்றும் துறை வல்லுநர் இடையிலான சர்ச்சை குறித்து விவாதிக்க.

Discuss about Generalist Vs Specialist Controversy.

பஸ்துறை வல்லுநர் VS துறை வல்லுநர் சர்ச்சை பின்வருமாறு.

1. பொதுவாதிகளின் ஊதியம் மற்றும் சேவை நிலைமைகள் (பதவி உயர்வு உட்பட) நிபுணர்களை விட கவர்ச்சிகரமான மற்றும் சாதகமானவை. இது நிபுணர்களின் முதன்மையான குறையாகும்.
2. மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களில் உள்ள பெரும்பாலான உயர் பதவிகள் (அதாவது கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் பரிசீலனை நிலைகள்) ஜெனல் உறுப்பினர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த உயர் பதவிகளுக்கான நுழைவு பொதுவாக நிபுணர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது.
3. செயலக மட்டத்திற்கு கீழே, பதவிகள் பொதுவாக நிபுணர்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பல சமயங்களில், பொதுவாதிகள் நிர்வாகத் துறைகளின் தலைவர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள், எடுத்துக்காட்டாக, வேளாண் இயக்குனர், தலைமை வனப் பாதுகாவலர், சுகாதார இயக்குனர் மற்றும் பல.
4. பிராந்திய அளவில், பிரிவு ஆணையர், கட்டளைப் பகுதி மேம்பாட்டு ஆணையர் மற்றும் பிற முக்கிய பதவிகள் பொதுப் பிரிவினரால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.
5. மாவட்ட அளவில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், 'பொது அரசுப் பணியாளர் மிகச் சிறந்தவர்'. ஒரு மாவட்ட நிர்வாகம் பல தொழில்நுட்பத் துறைகளைக் கொண்டுள்ளது, அவை நிபுணர்களால் வழிநடத்தப்படுகின்றன. ஜில்லா பஞ்சாயத்தின் மாவட்ட தலைமை நிர்வாக அதிகாரி கூட ஒரு பொதுவாதி மற்றும் நிபுணர்களின் குழுவினருக்கு தலைமை தாங்குகிறார்.
6. அரசியல் முதலாளிகளின் நெருக்கம், வல்லுனர்களை விட, பொதுவாதிகள் அனுபவிக்கும் நெருக்கம் அதிகம்.
7. பொதுவாதிகளின் நிறுவனங்களுக்கு இடையேயான இயக்கம் நிபுணர்களை விட மிகவும் விரிவானது. ஜெனல் அதிகாரிகள் ஒரு துறையிலிருந்து இன்னொரு துறைக்கு, ஒரு துறையிலிருந்து பொது நிறுவனம் அல்லது உள்ளூர் அரசாங்கத்திற்கு மாறுகிறார்கள். வல்லுநர்கள் அந்தந்த துறைகள் அல்லது நிர்வாகத் துறைகளுக்குள் மட்டுமே நகர்கின்றனர்.
8. நிபுணர்களை விட பொதுவாதிகள் அதிக மற்றும் விரைவான பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்பைக் கொண்டுள்ளனர்.
9. நிபுணர்களின் செயல்திறன் மதிப்பீடு மற்றும் மதிப்பீடு பொது IAS அதிகாரிகளால் செய்யப்படுகிறது.
10. நிபுணர்களின் ஆலோசனைகள், முன்மொழிவுகள் மற்றும் யோசனைகள், நிபுணர்களைத் தங்களுக்குக் கீழ் பணிபுரிபவர்களாகக் கருதும் ஜெனல் அதிகாரிகளால் அதிகம் அலட்டிக்கொள்ளப்படுவதில்லை.

பொதுவாதிகள் மற்றும் நிபுணர்களுக்கு இடையே உள்ள கருத்து வேறுபாடுகள் நிபுணர்களிடையே அதிருப்திக்கு வழிவகுத்தது, இதனால் அவர்களின் மன உறுதியையும் செயல்திறனையும் பாதிக்கிறது.

12. அகில இந்திய மற்றும் மத்திய பணிகளின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் பணி நிபந்தனைகள் தொடர்பான முக்கிய அரசியலமைப்பு விதிகள் குறித்து விவாதிக்க.

Discuss the Major constitutional provisions with regard to recruitment and service conditions in the All-India and Central Services.

அகில இந்திய பணிகள் சட்டம், 1951, இந்த அனைத்திந்திய சேவைகளின் அதிகாரம், நோக்கம் மற்றும் பொறுப்புகளை நிறுவுகிறது மற்றும் இந்திய அரசு, மாநில அரசுகளுடன்

கலந்தாலோசித்து, சேவை நிலைமைகள் மற்றும் ஆட்சேர்ப்புக்கான வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் நடைமுறைகளை நிறுவுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. அகில இந்திய பணிகள். இந்திய ஆட்சி சேவை (IAS), இந்திய காவல் சேவை (IPS) மற்றும் இந்திய வனப் பணி ஆகியவை இந்தியாவின் மூன்று முக்கிய அகில இந்திய பணிகள் ஆகும்.

மத்திய அரசின் சிவில் சேவைகள், மத்திய அரசு சேவை எனப்படும் நிறுவப்பட்ட சேவைகள் மற்றும் பொது மத்திய சேவையை உள்ளடக்கிய நிறுவப்பட்ட சேவைகளுக்கு வெளியே உருவாக்கப்பட்ட சிவில் பதவிகள் ஆகிய இரண்டும் அடங்கும். அகில இந்திய மற்றும் மத்திய சேவைகளின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் சேவை நிலைமைகள் தொடர்பாக இந்திய அரசியலமைப்பு பின்வரும் விதிகளை வழங்குகிறது:

1. பிரிவு 309, மத்திய பணிகள் மற்றும் பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் பணிகள் நிலைமைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.
2. பிரிவு 310, அகில இந்திய பணிகள் மற்றும் மத்திய பணிகள் மற்றும் பதவிகளின் உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவரின் விருப்பத்தின் போது பதவியில் இருப்பார்கள்.
3. பிரிவு 311, அனைத்திந்திய பணிகளை மற்றும் மத்திய பணிகள் மற்றும் பதவிகளில் உள்ள எந்தவொரு உறுப்பினரும் அவர் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட அதிகாரத்தால் பதவி நீக்கம் செய்யப்படவோ அல்லது அகற்றப்படவோ கூடாது. அவர் மீதான குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து விசாரிக்க நியாயமான வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்ட விசாரணைக்குப் பின்னரே தவிர, அத்தகைய உறுப்பினர் எவரும் பதவி நீக்கம் செய்யப்படவோ அல்லது நீக்கப்படவோ அல்லது பதவியைக் குறைக்கவோ கூடாது என்று அது மேலும் கூறுகிறது.
4. பிரிவு 312 புதிய அகில இந்திய பணிகளை (அனைத்திந்திய நீதித்துறை பணி உட்பட) உருவாக்குவதற்கும், இந்த பணிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் சேவை நிலைமைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் பாராளுமன்றத்தை அங்கீகரிக்கிறது.

இருப்பினும், தேச நலனுக்காக அவ்வாறு செய்வது அவசியம் என்று மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் மாநிலங்களவை ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய பின்னரே அவை நாடாளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்படும்.

அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் இந்திய ஆட்சி பணி மற்றும் இந்திய காவல்துறை பணி என அறியப்படும் சேவைகள் இந்த பிரிவின் கீழ் பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சேவைகளாக கருதப்படும் என்றும் அது கூறுகிறது. மேலும், அனைத்திந்திய நீதித்துறை சேவையானது மாவட்ட நீதிபதி பதவிக்குக் குறைவான எந்தப் பதவியையும் சேர்க்கக் கூடாது.

42வது சட்டத்திருத்தம் (1976) அகில இந்திய நீதித்துறையை உருவாக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தது.

சேவை, அத்தகைய சட்டம் இதுவரை உருவாக்கப்படவில்லை.

5. பிரிவு 323—A, மத்திய பணிகள் மற்றும் பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் சேவை நிலைமைகள் தொடர்பான சர்ச்சைகள் மற்றும் புகார்களை தீர்ப்பதற்கு அல்லது விசாரணை செய்வதற்கு ஒரு நிர்வாக தீர்ப்பாயத்தை அமைப்பதற்கு பாராளுமன்றத்தை அங்கீகரிக்கிறது.
6. பிரிவு 335, மத்திய பணிகள் மற்றும் பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்வதில் பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினரின் கோரிக்கைகள் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

அகில இந்திய பணிகள் சட்டம், 1951, இந்த அனைத்திந்திய பணிகளின் அதிகாரம், நோக்கம் மற்றும் பொறுப்புகளை நிறுவுகிறது மற்றும் இந்திய அரசு, மாநில அரசுகளுடன் கலந்தாலோசித்து, சேவை நிலைமைகள் மற்றும் ஆட்சேர்ப்புக்கான வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் நடைமுறைகளை நிறுவுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. அகில இந்திய சேவைகள்.

இந்திய ஆட்சி பணி (IAS), இந்திய காவல் சேவை (IPS) மற்றும் இந்திய வனப் பணி ஆகியவை இந்தியாவின் மூன்று முக்கிய சிவில் சேவைகள் ஆகும்.

மத்திய அரசின் சிவில் சேவைகள், மத்திய அரசு சேவை எனப்படும் நிறுவப்பட்ட சேவைகள் மற்றும் பொது மத்திய சேவையை உள்ளடக்கிய நிறுவப்பட்ட சேவைகளுக்கு வெளியே உருவாக்கப்பட்ட சிவில் பதவிகள் ஆகிய இரண்டும் அடங்கும்.

13. மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் பங்களிப்பு, கட்டமைப்பு, பணிகள் மற்றும் வரம்புகள் குறித்து விளக்குக.

Elucidate the role, structure, functions and limitations of Union Public Service Commission.

பொது சேவை ஆணையத்தின் பங்கு:

1. மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது பிரிட்டிஷ் அரசால் உருவாக்கப்பட்டது.
2. லீ கமிஷன், 1924 இல் தனது அறிக்கையில் பாரபட்சமற்ற மற்றும் சுதந்திரமான பொது சேவை ஆணையத்தை உருவாக்க பரிந்துரைத்தது.
3. அத்தகைய பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையம் 1926 இல் உருவாக்கப்பட்டது.
4. பின்னர், 1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசாங்கச் சட்டத்தின் மூலம், மாநில அரசு மற்றும் மத்திய பணிகள் இரண்டிற்கும் தனித்தனியாக பொதுச் பணியாளர் தேர்வாணையம் உருவாக்கப்பட்டது.
5. இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 315 இன் படி, நிரந்தர UPSC (மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையம்) இருக்கும்.
6. இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் உள்ள இந்திய குடிமைப் பணிகளின் வெவ்வேறு பதவிகளுக்கு விண்ணப்பதாரர்களை நியமிக்க இந்த அமைப்பு தேர்வை நடத்தும்.
7. இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 315 முதல் 323 வரை UPSC உறுப்பினர்கள் நியமனம், UPSC யின் செயல்பாடுகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் பற்றி கூறுகிறது.

மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் செயல்பாடுகள்:

1. பல்வேறு இந்திய மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான அகில இந்திய சேவைகள் மத்திய சேவைகள் மற்றும் பொது சேவைகளுக்கான தேர்வை UPSC நடத்துகிறது.
2. சிறப்புத் தகுதிகள் தேவைப்படும் எந்தவொரு சேவைக்கும் ஒருங்கிணைந்த ஆட்சேர்ப்புத் திட்டங்களை உருவாக்கி செயல்படுத்துவதில் மாநிலங்களுக்கு இது உதவுகிறது.
3. ஆளுநரின் கோரிக்கை மற்றும் இந்திய குடியரசு தலைவரின் ஒப்புதலுடன் UPSC மாநிலத்தின் நலன்களுக்கு சேவை செய்கிறது.

பின்வரும் விஷயங்களில் ஆலோசிக்கப்படும்:

1. ஒரு அரசு ஊழியர் தனக்கு எதிராக நிறுவப்பட்ட வழக்கைப் பாதுகாப்பதில் பெற்ற சட்டப்பூர்வ இழப்பீடு கோருதல்.
2. ஒரு வருடத்திற்கும் மேலான காலத்திற்கான இடைக்கால நியமனங்கள் தொடர்பான விடயங்கள்.
3. பணியாளர் மேலாண்மை விஷயங்கள் போன்றவை.

பிரிவு - ஆ SECTION - B

(10 x 15 = 150)

14. 73^{வது} மற்றும் 74^{வது} அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் இந்தியாவில் உள்ளாட்சியை சக்திவாய்ந்த மற்றும் பயனுள்ள மக்களாட்சி பரவலாக்கத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றன - விமர்சன ரீதியாக ஆராய்க.

73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் இந்தியாவில் உள்ளாட்சியை சக்திவாய்ந்த மற்றும் பயனுள்ள ஜனநாயகப் பரவலாக்கத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றன - விமர்சன ரீதியாக ஆராயுங்கள்.

ஜனநாயகப் பரவலாக்கம் என்பது மாநிலத்தின் செயல்பாடுகள் மற்றும் வளங்களை மையத்திலிருந்து கீழ்மட்டத்தில் உள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கும் செயல்முறையாகும்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி அதிகாரப் பகிர்வு என்பது வெறும் பிரதிநிதித்துவம் அல்ல.

துல்லியமாக வரையறுக்கப்பட்ட நிர்வாகச் செயல்பாடுகள் சட்டத்தால் முறையாக உள்ளூர் அரசாங்கங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன, நிதி மானியங்கள் மற்றும் வரிக் கைப்பிடிகளின் போதுமான பரிமாற்றத்தின் ஆதரவுடன், அவர்கள் தங்கள் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான அளவு பணியாளர்கள் வழங்கப்படுகிறார்கள்.

தொடர்புடைய அரசியலமைப்பு விதிகள்:

பஞ்சாயத்துகள் உட்பட உள்ளாட்சி அமைப்பு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மாநிலப் பாடமாக உள்ளது, இதன் விளைவாக, பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரப் பகிர்வு மாநிலங்களின் விருப்பத்திற்கு விடப்பட்டுள்ளது.

பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசியலமைப்பு கட்டளையிடுகிறது மற்றும் சட்டத்தின் மூலம் மாநிலங்களுக்கு செயல்பாடுகள் மற்றும் பொறுப்புகளை பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும்.

73வது மற்றும் 74வது திருத்தங்கள், அரசியலமைப்பு ரீதியாக இந்தியாவில் பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களை நிறுவுவதன் மூலம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளூர் அரசாங்கங்களாக பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளை நிறுவுவதை கட்டாயமாக்கியது.

இந்தத் திருத்தங்கள் அரசியலமைப்பில் இரண்டு புதிய பகுதிகளைச் சேர்த்தன, அதாவது பகுதி IX "பஞ்சாயத்துகள்" (73வது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது) மற்றும் பகுதி IXA "நகராட்சிகள்" (74வது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது).

11வது அட்டவணையில் பஞ்சாயத்துகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகள் உள்ளன.

12வது அட்டவணையில் நகராட்சிகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகள் உள்ளன.

பிரிவு 40: ஒரு கிராம பஞ்சாயத்து அமைப்பு உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் முக்கிய சாதனைகள்:

அதிகரித்து வரும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம்:

73வது திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதில் இருந்து, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளின் பங்கு தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது.

இந்தியாவில் தற்போது 3.1 மில்லியன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுடன் 260,512 பஞ்சாயத்துகள் உள்ளன, அவர்களில் 1.3 மில்லியன் பெண்கள், சாதனை எண்ணிக்கை, பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டசபைகளில் பெண்கள் வெறும் 7-8% பிரதிநிதித்துவம் பெற்றாலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளூர் அதிகாரிகளில் 49% பெண்கள் (மற்றும் ஓடிசா போன்ற சில மாநிலங்களில், அந்த எண்ணிக்கை 50% ஐத் தாண்டியுள்ளது).

பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு இடையே ஆரோக்கியமான போட்டியை உருவாக்கியது:

73வது மற்றும் 74வது திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டதன் மூலம் அதிகாரப்பகிர்வு தொடர்பாக பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு இடையே ஆரோக்கியமான போட்டியை உருவாக்கியுள்ளது (3Fகள்: நிதி, செயல்பாடுகள் மற்றும் செயல்பாட்டாளர்கள்).

உதாரணத்திற்கு:

இப்போது கேரளாவில் உள்ள பஞ்சாயத்துகள் மாநிலத்தின் 29 கடமைகளைக் கையாளுகின்றன.

விவசாயம், பெண்கள் விவகாரங்கள், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி உள்ளிட்ட முக்கிய அமைப்புகளின் கட்டுப்பாட்டை PRI களுக்கு வழங்கியபோது ராஜஸ்தான் கேரளாவை ஒரு முன்மாதிரியாகப் பயன்படுத்தியது.

"பஞ்சாயத்து சர்க்கார்" கருத்து பீகாரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, மேலும் ஓடிசா போன்ற மாநிலங்கள் பெண்களுக்கான இடங்களின் விகிதத்தை 50% ஆக விரிவுபடுத்தியுள்ளன.

உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் சிக்கல்கள்:

போதுமான நிதி இல்லை: உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு வழங்கப்படும் பணம் அவர்களின் அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய போதுமானதாக இல்லை.

ஒதுக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் செலவழிப்பதில் வளைந்துகொடுக்காத தன்மை உட்பட பல நிபந்தனைகள் பணத்தைப் பயன்படுத்துவதைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் தங்கள் சொந்த வரிகள் மற்றும் பயனர் கட்டணங்களை உயர்த்துவதை செயல்படுத்துவதற்கும் வலுப்படுத்துவதற்கும் சிறிய முதலீடு உள்ளது.

உள்கட்டமைப்பு சவால்கள்:

சில கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு சொந்த கட்டிடம் இல்லை, மேலும் அவை பள்ளிகள், அங்கன்வாடி மையங்கள் மற்றும் பிற இடங்களுடன் இடத்தை பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

சிலருக்கு சொந்த கட்டிடம் இருந்தும் கழிவறை, குடிநீர், மின் இணைப்பு போன்ற அடிப்படை வசதிகள் இல்லாமல் உள்ளது.

கிராம பஞ்சாயத்துகளில் இணைய இணைப்புகள் இருந்தாலும், அவை பல சமயங்களில் செயல்படுவதில்லை. எந்தவொரு தரவு உள்ளீடு நோக்கங்களுக்காகவும், பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் தொகுதி மேம்பாட்டு அலுவலகங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும், இதனால் பணிகள் தாமதமாகின்றன.

பணியாளர் பற்றாக்குறை:

உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் அடிப்படை பணிகளை கூட செய்ய பணியாளர்கள் இல்லை. மேலும், பெரும்பாலான ஊழியர்கள் உயர்மட்டத் துறைகளால் பணியமர்த்தப்பட்டு, உள்ளூர் அரசாங்கங்களுடன் பிரதிநிதித்துவத்தில் அமர்த்தப்படுவதால், அவர்கள் பிந்தையவர்களுக்குப் பொறுப்பாக உணரவில்லை; செங்குத்தாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட துறை அமைப்பின் ஒரு பகுதியாக அவை செயல்படுகின்றன.

சரியான நேரத்தில் மற்றும் தாமதமான தேர்தல்கள்:

மாநிலங்கள் அடிக்கடி தேர்தலை ஒத்திவைத்து, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு ஐந்தாண்டுக்கு ஒருமுறை தேர்தல் என்ற அரசியலமைப்பு ஆணையை மீறுகின்றன.

உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தின் தரமிறக்கப்பட்ட பங்கு:

உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் உள்ளூர் வளர்ச்சிக்கான கொள்கைகளை உருவாக்கும் அமைப்பாக செயல்படாமல், நடைமுறைப்படுத்தும் இயந்திரமாக மட்டுமே செயல்படுகின்றன. தொழில்நுட்பத்தால் செயல்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் அவற்றின் பங்கை மேலும் தரமிறக்கியுள்ளன.

ஊழல்:

கிரிமினல் கூறுகள் மற்றும் ஒப்பந்தக்காரர்கள் உள்ளாட்சித் தேர்தல்களில் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள், இப்போது அவர்களுக்குப் புழங்கும் பெரும் பணத்தால் ஆசைப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு, ஊழலின் சந்தைச் சங்கிலியை உருவாக்குவது, அனைத்து மட்டங்களிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இடையிலான கூட்டாண்மையை உள்ளடக்கியது.

ஆனால், அதிகாரப் பரவலாக்கத்தால் ஊழல் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை.

முன்னோக்கிய பாதை:

கிராம சபைகளுக்கு புத்துயிர் அளித்தல்:

உண்மையான வகையில் மக்களின் பங்கேற்பு நோக்கத்தை அடைய நகர்ப்புறங்களில் உள்ள கிராம சபைகள் மற்றும் வார்டு குழுக்களுக்கு புத்துயிர் அளிக்க வேண்டும்.

நிறுவன கட்டமைப்பை வலுப்படுத்துதல்:

உள்ளாட்சி அமைப்புக் கட்டமைப்புகள் போதிய மனிதவளத்துடன் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பஞ்சாயத்துகள் சீராக இயங்குவதை உறுதி செய்வதற்காக துணை மற்றும் தொழில்நுட்ப பணியாளர்களை ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் நியமனம் செய்ய தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வரிவிதிப்புக்கான விரிவான வழிமுறை:

உள்ளூர் மட்டங்களில் வரிவிதிப்புக்கான விரிவான வழிமுறையை உருவாக்குதல். உள்ளூர் வரிவிதிப்பு இல்லாமல், கிராம பஞ்சாயத்துகள் பொறுப்பேற்க முடியாது.

நிதி:

பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைச்சகம் நிதி ஆயோக் மானியங்களின் வெளியீடு மற்றும் செலவுகளை கண்காணிக்க வேண்டும்.

மானியங்கள் முறையான மற்றும் பயனுள்ள முறையில் பயன்படுத்தப்படுவதையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

நிதி ஆயோக் மானியங்கள் தாமதமாகாமல் இருக்க பஞ்சாயத்துகளும் உள்ளூர் தணிக்கைகளை தொடர்ந்து மேற்கொள்ள ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP I - MAIN EXAM
MODEL TEST - 8 - 22 June 2023 - Answer Key

15. சரக்கு மற்றும் சேவை வரி அமலாக்கம் மத்திய-மாநில உறவுகளில் நிதி ரீதியாகவும் மற்றும் அரசியல் ரீதியாகவும் பெரும் மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது - கருத்துரைக்க.

Implementation of the goods and service tax has led to a major shift in centre-state relations, both financially and politically - Comment.

அறிமுகம்:

சரக்கு மற்றும் சேவை வரி என்பது மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் விதிக்கப்படும் பல மறைமுக வரிகளுக்குப் பதிலாக ஒரு ஒருங்கிணைந்த வரி அமைப்பாகும். சரக்கு மற்றும் சேவை வரியின் கீழ், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் இரண்டும் சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளுக்கு வரி விதிக்கவும், வசூலிக்கவும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. இது மாநிலங்கள் முழுவதும் வரி கட்டமைப்பில் அதிக ஒத்திசைவு மற்றும் சீரான தன்மைக்கு வழிவகுத்தது, பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவிக்கிறது.

சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (GST) என்பது உள்நாட்டு நுகர்வுக்கு விற்கப்படும் பெரும்பாலான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு விதிக்கப்படும் மதிப்பு கூட்டப்பட்ட வரியாகும். ஜிஎஸ்டி நுகர்வோரால் செலுத்தப்படுகிறது, ஆனால் அது பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை விற்கும் வணிகங்களால் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறது.

2016 ஆம் ஆண்டின் 101வது திருத்தச் சட்டம் நாட்டில் ஒரு புதிய வரி ஆட்சிமுறையை (அதாவது சரக்கு மற்றும் சேவை வரி - ஜிஎஸ்டி) அறிமுகப்படுத்த வழி வகுத்தது.

ஜிஎஸ்டி கவுன்சில்:

1. ஜிஎஸ்டி கவுன்சில் மத்திய நிதியமைச்சரின் தலைமையில் உள்ளது, மற்ற உறுப்பினர்கள் மத்திய வருவாய் அல்லது நிதி அமைச்சர் மற்றும் அனைத்து மாநிலங்களின் நிதி அல்லது வரிவிதிப்புக்கு பொறுப்பான அமைச்சர்கள்.
2. ஜிஎஸ்டி கவுன்சில் என்பது 279A விதியின் கீழ் ஒரு அரசியலமைப்பு அமைப்பாகும்.
3. இது சரக்கு மற்றும் சேவை வரி தொடர்பான பிரச்சனைகளில் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுக்கு பரிந்துரைகளை செய்கிறது மற்றும் அரசியலமைப்பு (நூறு மற்றும் முதல் திருத்தம்) சட்டம், 2016 மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்த கவுன்சில் மத்திய அரசுக்கு 1/3 பங்கு இருக்கும் வகையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. வாக்கு மற்றும் மாநிலங்களுக்கு 2/3 உள்ளது. முடிவெடுக்க 3/4 பெரும்பான்மை தேவை.

பொருளாதார ஆய்வு 2017-18 ஜிஎஸ்டி கவுன்சில் அதன் கூட்டுறவு கூட்டாட்சி தொழில்நுட்பத்திற்காக பாராட்டப்பட்டது, இது மத்திய மற்றும் மாநிலங்களை ஒன்றிணைக்கிறது மற்றும் பல கொள்கை சீர்திருத்தங்களுக்கு பயன்படுத்தப்படலாம்.

அரசியல் தாக்கம்:

1. பிரிவு 246 இல், சரக்கு மற்றும் சேவை வரி திட்டம் தொடர்பாக மத்திய மற்றும் மாநிலம் ஆகிய இரண்டும் வரி விதிப்புகளைச் செய்ய உதவும் புதிய பிரிவு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது சரக்கு மற்றும் சேவைகள் மீது இருவரையும் வரி விதிக்க அனுமதிக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஜிஎஸ்டி வழங்கல் தொடர்பான சட்டங்களை (வரி விதிகள்) உருவாக்க மத்திய அரசுக்கு பிரத்யேக அதிகாரம் உள்ளது என்றும் அது மேலும் குறிப்பிடுகிறது.
2. அரசியலமைப்பின் 268A பிரிவு தவிர்க்கப்பட்டது. சேவைகளுக்கு வரி விதிக்க மத்திய அரசினை அனுமதிப்பதற்காக மட்டுமே இது சேர்க்கப்பட்டது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும், ஆனால் ஜிஎஸ்டியில் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் இரண்டையும் உள்ளடக்கியிருப்பதால், வரிவிதிப்பு சேவைகளுக்கு சிறப்பு ஏற்பாடு தேவையில்லை.
3. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகம்/வணிகத்திற்கான சரக்கு சேவை வரியை வழங்கும் புதிய கட்டுரை 269A சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. வரியானது மத்திய அரசால் மட்டுமே விதிக்கப்படும் மற்றும் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே பகிர்ந்தளிக்கப்படும். இந்த பகிர்வை சரக்கு மற்றும் சேவை வரி கவுன்சில் முடிவு செய்யும். ஆனால் வரி விதிக்கும் மற்றும் வசூலிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசு என்பதால் அரசாங்கம் மற்றும் முடிவு பாராளுமன்றத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

4. சரக்கு மற்றும் சேவை வரியின் கீழ் சேகரிக்கப்படும் வருவாயை மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே பகிர்ந்தளிக்கும் வகையில் 270வது பிரிவும் திருத்தப்பட்டது. நிதிக் குழுவால் வழங்கப்பட்ட மற்றும் பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஜிஎஸ்டி வசூலில் நிலையான விகிதத்தைப் பெறும் மாநிலங்களின் நிதி சுயாட்சிக்கு இந்தப் பிரிவு மிகவும் முக்கியமானது என்பதால், நிதி ஆணையம் பொருத்தமானதாகிறது.
5. அரசியலமைப்பின் 271வது பிரிவும் திருத்தப்பட்டது. விதி 246A காரணமாக கூடுதல் கட்டணங்களை ஜிஎஸ்டியில் சேர்த்திருக்க முடியாது. மையத்தின் அதிகாரம் சரக்கு மற்றும் சேவைகள் மீதான கூடுதல் வரி விதிப்புக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதால், பிரிவு 271 திருத்தப்பட்டது. இப்போது, மத்திய அரசு எந்த ஒரு பொருள் அல்லது சேவைக்கு கூடுதல் கட்டணம் விதிக்கலாம்

நிதி தாக்கம்:

1. ஜிஎஸ்டி அமைப்பு முறையே மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் ஒரே நேரத்தில் விதிக்கப்படும் மத்திய ஜிஎஸ்டி (சிஜிஎஸ்டி) மற்றும் மாநில ஜிஎஸ்டி (எஸ்ஜிஎஸ்டி) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய இரட்டைக் கட்டமைப்பைப் பின்பற்றுகிறது.
 2. கூடுதலாக, ஒரு ஒருங்கிணைந்த ஜிஎஸ்டி (IGST) மாநிலங்களுக்கு இடையேயான விநியோகங்கள் மற்றும் இறக்குமதிகள் மீது விதிக்கப்படுகிறது, இது மத்திய அரசால் சேகரிக்கப்படுகிறது, ஆனால் இலக்கு மாநிலத்திற்குப் பிரிக்கப்படுகிறது.
 3. வருவாய்ப் பங்கீட்டின் அடிப்படையில், ஜிஎஸ்டி கவுன்சில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. இது மத்திய நிதி அமைச்சர் மற்றும் அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு கூட்டு மன்றமாகும்.
 4. வரி விகிதங்கள், விலக்குகள் மற்றும் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையேயான வருவாய் பகிர்வு உள்ளிட்ட ஜிஎஸ்டியின் பல்வேறு அம்சங்களில் கவுன்சில் முடிவுகளை எடுக்கிறது.
 5. ஒரு முடிவைத் தவிர, கவுன்சிலின் அனைத்து முடிவுகளும் ஒருமித்த கருத்துடன் எடுக்கப்பட்டன.
 6. ஜிஎஸ்டி முறைக்கு ஒரு சுமுகமான மாற்றத்தை உறுதி செய்வதற்கும், மாநிலங்களுக்கு ஏற்படும் வருவாய் இழப்புகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கும், இழப்பீட்டு வழிமுறை நிறுவப்பட்டது.
 7. ஜிஎஸ்டி அமலாக்கத்தின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் ஏதேனும் வருவாய் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டால் மாநிலங்களுக்கு இழப்பீடு வழங்க மத்திய அரசு உறுதியுண்டுள்ளது.
 8. இந்த இழப்பீடு எதிர்பார்க்கப்படும் வருவாய் வளர்ச்சிக்கும் மாநிலங்கள் சேகரிக்கும் உண்மையான வருவாய்க்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியைக் குறைக்கும் வகையில் அமைந்தது.
 9. இது அதிக ஒருங்கிணைப்பை வளர்த்து, வரித் தடைகளைக் குறைத்து, வரி முறையை நெறிப்படுத்தியது, இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் மேம்பட்ட செயல்திறன் மற்றும் போட்டித்தன்மைக்கு வழிவகுத்தது.
 10. ஜிஎஸ்டியின் வெற்றிகரமான அமலாக்கம் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையேயான கூட்டுறவு மற்றும் ஒருமித்த அடிப்படையிலான அணுகுமுறையை நம்பியுள்ளது.
 11. இது நிதி உறவுகளை மாற்றியுள்ளது, இந்திய வரி அமைப்பில் அதிக ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் செயல்திறனை உறுதி செய்கிறது.
- 16. மாநில பட்டியலில் நாடாளுமன்றம் சட்டம் இயற்றக்கூடிய பல்வேறு சூழ்நிலைகளை விளக்குக.**

Explain the various situations in which parliament can legislate in the state list.

மாநிலத்தின் களத்தில் பாராளுமன்ற சட்டம்

பின்வரும் அசாதாரண சூழ்நிலைகளின் கீழ் மாநிலப் பட்டியல்கள் மீது சட்டம் இயற்றுவதற்கு அரசியலமைப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது: அதற்கான தீர்மானத்தை ராஜ்யசபா நிறைவேற்றும்.

விதி 249ன் கீழ், ராஜ்யசபாவில் 2/3 பங்கு உறுப்பினர்களின் ஆதரவு மற்றும் வாக்கெடுப்பு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால்

மாநிலப் பட்டியலுக்குள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு விஷயத்திற்கும் பாராளுமன்றம் சட்டங்களை இயற்றுவது தேசிய நலனுக்காக அவசியமானது அல்லது பொருத்தமானது. அப்போது நாடாளுமன்றம் அந்த விஷயத்தில் சட்டங்களை இயற்றும் தகுதி பெறுகிறது. அத்தகைய தீர்மானம் பொதுவாக ஒரு வருடத்திற்கு நீடிக்கும்.

இது எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் புதுப்பிக்கப்படலாம், ஆனால் ஒரு வருடத்திற்கு மிகாமல், இருக்க வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும், நாடாளுமன்றத்தின் இந்தச் சட்டங்கள், தீர்மானம் செயல்படுவதை நிறுத்திய 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு காலாவதியாகும் காலத்தை நிறுத்தும்.

தேசிய அவசரநிலையின் போது:

250வது பிரிவின் கீழ், தேசிய அவசரநிலை பிரகடனம் நடைமுறையில் இருக்கும் போது மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள அனைத்து விஷயங்களிலும் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளது.

எவ்வாறாயினும், அத்தகைய சட்டம், அவசரநிலை பிரகடனம் செயல்படுவதை நிறுத்திய 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு காலாவதியாகி விடும்.

மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு வழக்குகளிலும், ஒரே விஷயத்தில் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் மாநில சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளது.

எவ்வாறாயினும், ஒரு மாநிலத்திற்கும் பாராளுமன்ற சட்டத்திற்கும் இடையில் மறுப்பு ஏற்பட்டால் பாராளுமன்ற சட்டம் மேலோங்கும்.

மாநிலங்கள் கோரிக்கை வைக்கும் போது

பிரிவு 252 இன் படி, இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களின் சட்டமன்றம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால், மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள எந்தவொரு விஷயத்திலும் பாராளுமன்றத்தால் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது விரும்பத்தக்கது.

பின்னர் அந்த விஷயத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான சட்டங்களை பாராளுமன்றம் உருவாக்க முடியும், அவ்வாறு இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டம் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிய மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும்.

வேறு எந்த மாநிலமும் அத்தகைய சட்டத்தை அதன் சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

அத்தகைய சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தின் சட்டத்தால் மட்டுமே திருத்தவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ முடியும், சம்பந்தப்பட்ட மாநில சட்டமன்றங்களால் அல்ல.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விதியின்படி, சட்டம் இயற்ற அதிகாரம் இல்லாத ஒரு விஷயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பாராளுமன்றம் சட்டமியற்றும் உரிமையைப் பெறுகிறது.

மறுபுறம், அந்த விவகாரம் தொடர்பாக சட்டம் இயற்றும் அதிகாரத்தை மாநில சட்டமன்றம் நிறுத்துகிறது.

சர்வதேச ஒப்பந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்

சட்டப்பிரிவு 253, ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் மாநாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக, இந்தியாவின் முழுப் பகுதிக்கும் அல்லது எந்தப் பகுதிக்கும் எந்தவொரு சட்டத்தையும் உருவாக்குவதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள எந்தவொரு பாடத்திற்கும் அத்தகைய சட்டம் தொடர்புடையதாக இருந்தாலும், அதிகாரங்களின் இயல்பான பகிர்வு ஒரு சர்வதேச கடமையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு பாராளுமன்றத்தின் வழியில் நிற்காது.

256வது பிரிவின் கீழ் குடியரசு தலைவர் ஆட்சியின் போது,

சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி அமல்படுத்தப்படும்போது, மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள அனைத்து விஷயங்களுக்கும் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்துக்கு உள்ளது.

குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி நிறுத்தப்பட்ட பிறகு நாடாளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும்.

இருப்பினும், அத்தகைய சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட மாநில சட்டமன்றத்தால் மாற்றியமைக்கப்படலாம் அல்லது ரத்துசெய்யப்படலாம் அல்லது மீண்டும் இயற்றப்படலாம்.

17. இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்டறிக.

Trace the Evolution of State and Union Territories in India.

ஆகஸ்ட் 15, 1947 க்கு முன், பெரும்பாலான சமஸ்தானங்கள் இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன, மேலும் சில ஜனாகத், காஷ்மீர் மற்றும் ஹைதராபாத் போன்றவை. இந்தியா முறைப்படி சுதந்திரம் பெற்றபோது, மாநிலங்களை மறுசீரமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் நிலவி வந்தது. புதிய மாநிலங்களுக்கான கோரிக்கை முக்கியமாக மொழியின் அடிப்படையில் இருந்தபோதிலும், அரசியலமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால், அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு இவ்வளவு பெரிய அளவு மற்றும் நிர்வாகச் சிக்கலான பிரச்சினையை ஆராய்வதற்குப் போதிய அவகாசம் இல்லாததால், அவர்கள் இந்த விஷயத்தை ஆராய ஒரு கமிஷனை நியமித்தனர்.

தார் கமிஷன்: அதன்படி, ஜூன் 1948 இல், அரசியலமைப்புச் சபை மொழிவாரி மாகாணங்கள் ஆணையத்தை அமைப்பதாக அறிவித்தது, எஸ்.கே. தார், இதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை ஆய்வு செய்ய வேண்டும். கமிஷன் தனது அறிக்கையில் (டிசம்பர் 1948) மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு மொழி அடிப்படையில் அல்லாமல் நிர்வாக வசதியின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது.

ஜே.வி.பி குழு: தார் கமிஷன் அறிக்கை பொதுவாக ஏமாற்றத்தை உருவாக்கியது மற்றும் 1948 டிசம்பரில் காங்கிரஸால் மற்றொரு மொழிவாரி மாகாணக் குழுவை நியமித்தது, ஜவஹர் லால் நேரு, வல்லபாய் படேல் மற்றும் பட்டாபி சீதாராமையா ஆகிய மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாகும், எனவே இது பிரபலமாக அறியப்பட்டது. ஜே.வி.பி குழு, குழு தனது அறிக்கையில் (1949), தார் கமிஷனின் நிலைப்பாட்டை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது.

ஜனவரி 26, 1950 அன்று மாநிலங்களின் ஏற்பாடு: இதற்கிடையில், ஜனவரி 26, 1950 இல் இந்தியாவின் புதிய குடியரசு உருவானது. இந்திய ஒன்றியங்களின் தொகுதி அலகுகள் பகுதி A, பகுதி B, பகுதி C மற்றும் பகுதி D என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது வெளிப்படையாக ஒரு தற்காலிக ஏற்பாட்டில் திருப்திகரமான தீர்வு இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

1. பகுதி A மாநிலங்களில் முந்தைய ஆளுநர்களின் மாகாணங்களும் அடங்கும். ஒன்பது பகுதி A மாநிலங்கள் அசாம், பீகார், பம்பாய், மத்தியப் பிரதேசம் (முன்னர் மத்திய மாகாணங்கள் மற்றும் பெரார்), மெட்ராஸ், ஒரிசா, பஞ்சாப் (முன்னர் கிழக்கு பஞ்சாப்), உத்தரப் பிரதேசம் (முன்னர் ஐக்கிய மாகாணங்கள்) மற்றும் மேற்கு வங்காளம்.
2. பகுதி B மாநிலங்களில் முந்தைய மன்னர் ஆட்சி பகுதிகளும் அடங்கும். பகுதி B மாநிலங்கள் ஹைதராபாத், ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர், மத்திய பாரத், மைசூர், பாட்டியாலா மற்றும் கிழக்கு பஞ்சாப் மாநிலங்களின் ஒன்றியம் (PEPSU), ராஜஸ்தான், சவுராஷ்டிரா, திருவாங்கூர் - கொச்சி மற்றும் விந்திய பிரதேசம்.
3. கலை சி மாநிலங்களில் முன்னாள் தலைமை ஆணையர்களின் மாகாணங்கள் மற்றும் சில சமஸ்தானங்கள் ஆகியவை அடங்கும். பகுதி C மாநிலங்கள் அஜ்மீர், போபால், பிலாஸ்பூர், கூச்-பெஹார், கூர்க், டெல்லி, இமாச்சல பிரதேசம், கட்ச், மணிப்பூர் மற்றும் திரிபுரா.
4. ஒரே பகுதி D மாநிலம் அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகள்.

மொழிவாரி மாநிலங்களுக்கான கோரிக்கைகளின் தொடர்ச்சி: மொழிவாரி மாநிலங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் மேலும் தீவிரமடைந்தன. 56 நாள் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு, பொட்டி ஸ்ரீராமலுவின நீண்டகாலப் போராட்டம் மற்றும் மரணத்தைத் தொடர்ந்து, 1953 அக்டோபரில், தெலுங்கு பேசும் பகுதிகளை மெட்ராஸ் மாகாணத்திலிருந்து பிரித்து, முதல் மொழிவாரி மாநிலமான ஆந்திரப் பிரதேசத்தை உருவாக்க இந்திய அரசு முடிவெடுத்தது.

ஃபசல் அலி கமிஷன்: ஆந்திரா மாநிலத்தை உருவாக்குவது, மொழிவாரியாக மாநிலங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மற்ற பிராந்தியத்தில் இருந்து தீவிரப்படுத்தியது. 1953 டிசம்பரில், முழுக் கேள்வியையும் ஆராய ஃபசல் அலியின் தலைமையில் மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு

ஆணையத்தை உருவாக்குவதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. ஆணையத்தின் மற்ற இரண்டு உறுப்பினர்களான எச்.என்.குன்ஸ்ரு மற்றும் கே.எம். பன்னிகர். ஆணையம் தனது அறிக்கையில் பிராந்திய உணர்வுக்கும் தேசிய நலனுக்கும் இடையே சமநிலையான அணுகுமுறையைக் கோரியது. அசல் அரசியலமைப்பின் கீழ் மாநிலங்களின் நான்கு மடங்கு வகைப்படுத்தலை ரத்து செய்ய ஆணையம் பரிந்துரைத்தது மற்றும் 16 மாநிலங்கள் மற்றும் 3 மத்திய நிர்வாகப் பகுதிகளை உருவாக்க பரிந்துரைத்தது. மறுசீரமைப்பின் அடிப்படையாக பின்வரும் நான்கு முக்கிய கொள்கைகளையும் ஆணையம் வகுத்தது:

1. நாட்டின் பாதுகாப்பு மற்றும் ஒற்றுமையை பாதுகாத்தல் மற்றும் பலப்படுத்துதல்;
2. நிதி, பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக நம்பகத்தன்மை;
3. மொழியியல் மற்றும் கலாச்சார ஒருமைப்பாடு; மற்றும்
4. வளர்ச்சித் திட்டங்களை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்துவதற்கான நோக்கம்.

மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 1956, நவம்பர் 1956 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்தச் சட்டம் மற்றும் 7வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் 1956 மூலம், பகுதி A மற்றும் பகுதி B மாநிலங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடு பகுதி C மாநிலங்கள் நீக்கப்பட்டது. மாறாக அந்த மாநிலங்கள் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன: மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள்.

1956க்குப் பிறகு இந்தியாவில் மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்ட காலவரிசை:

- 1960 - பம்பாய் மாநிலம் மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத்தாகப் பிரிந்தது
- 1963 - நாகாலாந்து அஸ்ஸாமில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டது
- 1966 - பஞ்சாப் மாநிலத்திலிருந்து ஹரியானா மற்றும் இமாச்சலப் பிரதேசம் பிரிக்கப்பட்டது
- 1972 - மேகாலயா, மணிப்பூர் மற்றும் திரிபுரா உருவாக்கப்பட்டது
- 1975 - சிக்கிம் இந்திய ஒன்றியத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியது
- 1987 - கோவா மற்றும் அருணாச்சலப் பிரதேசம் மாநிலங்களாக மாறியது (முன்பு இவை யூனியன் பிரதேசங்களாக இருந்தன)
- 2000 - உத்தராஞ்சல் (உ.பி.க்கு வெளியே), ஜார்கண்ட் (பீகாரிலிருந்து) மற்றும் சத்தீஸ்கர் (மத்தியப் பிரதேசத்திலிருந்து) உருவாக்கப்பட்டது
- தெலுங்கானா (ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்கு வெளியே), இறுதியில் 2014 இல் உருவாக்கப்பட்ட போது, இந்தியாவின் 29வது மாநிலமாக ஆனது.
- 2019 ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலம் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மற்றும் லடாக் என இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களாக பிரிக்கப்பட்டது.
- 2020 தாத்ரா நகர் ஹவேலி மற்றும் டாமன் & டையூ ஒரே யூனியன் பிரதேசமாக இணைக்கப்பட்டது.
- தற்போது 28 மாநிலங்கள், 7 யூனியன் பிரதேசங்கள்.

18. "அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதற்கான பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரம், அதை முழுமையான அதிகாரமாக அமலாக்க முடியாது" - கருத்துரைக்க.

"Parliament's power to amend the constitution is limited, and it cannot be enlarged into an absolute power" - Comment.

கேசவானந்த பாரதி எதிர் கேரள மாநிலம் (கேசவானந்த பாரதி) வழக்கு என்பது இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் (உச்சநீதிமன்றத்தின்) மிகவும் பிரபலமான அரசியலமைப்புத் தீர்ப்பாகும். அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களுக்கு மறைமுகமான வரம்பு எதுவும் இல்லை என்று தீர்ப்பளிக்கும் அதே வேளையில், எந்த திருத்தமும் அதன் அடிப்படை கட்டமைப்பை ("அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாடு") வன்முறை செய்ய முடியாது என்று கூறியது. மேலும், மறுஆய்வு செய்வதற்கான உச்ச நீதிமன்றத்தின் உரிமையை அது நிறுவியது, எனவே, அரசியலமைப்பு விஷயங்களில் அதன் மேலாதிக்கத்தை நிறுவியது.

அரசியலமைப்பு கோட்பாட்டின் அடிப்படை அமைப்பு:

"அடிப்படை அம்சங்கள்" கொள்கை முதன்முதலில் 1953 இல், நீதிபதி ஜே.ஆர்.முதோல்கர் தனது மறுப்பில், சஜ்ஜன் சிங் எதிராக ராஜஸ்தான் மாநிலம் வழக்கில் விளக்கினார்.

1967 ஆம் ஆண்டில், கோலக்நாத் எதிராக பஞ்சாப் மாநிலத்தின் முந்தைய தீர்ப்புகளை உச்ச நீதிமன்றம் மாற்றியது. அரசியலமைப்பின் மூன்றாம் பாகத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளுக்கு "ஆழ்ந்த நிலை" வழங்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் அவை பாராளுமன்றத்திற்கு எட்டாதவை என்று அது கூறியது. பகுதி III வழங்கிய அடிப்படை உரிமையை "அகற்றிக் கொள்ளும் அல்லது குறைக்கும்" எந்தவொரு திருத்தமும் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது என்றும் அது அறிவித்தது.

கேசவானந்த பாரதியின் வழக்கு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வழக்காகக் கருதப்பட்டது, அங்கு முதல் முறையாக உச்ச நீதிமன்றம் அடிப்படை கட்டமைப்புக் கருத்தை அங்கீகரித்தது.

இந்த நிலையில், 24 மற்றும் 29வது திருத்தங்கள் மூலம் 25வது திருத்தச் சட்டத்தின் செல்லுபடியாகும் தன்மை சவால் செய்யப்பட்டது. கோலக்நாத் வழக்கின் தீர்ப்பை பெரும்பான்மையுடன் நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது.

கோட்பாட்டின் உள்ளார்ந்த தெளிவின்மை மற்றும் கேசவானந்த பாரதியின் விகிதத்தின் விளைவாக, உச்ச நீதிமன்றத்தின் முன் கோட்பாட்டிற்கும் கீழும் பல்வேறு சவால்கள் ஏற்பட்டன.

கேசவானந்த பாரதிக்குப் பின் வந்த காலகட்டம், கோட்பாடானது, ஒவ்வொரு வழக்கின் அடிப்படையில் வளர்ச்சியடைந்து, கோட்பாட்டின் படிப்படியான விரிவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது.

இந்திரா காந்தி எதிர் ராஜ் நரேன் வழக்கில், மக்களாட்சி, சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் சமத்துவத்தின் அடிப்படை அம்சங்களைக் காரணம் காட்டி, பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் தேர்தலை முறைப்படுத்துவதற்கான அரசியலமைப்புத் திருத்தம் ரத்து செய்யப்பட்டது.

1975 முதல், நீதிமன்றங்கள் 226 மற்றும் 32, மதச்சார்பின்மை மற்றும் கூட்டாட்சி, சட்டப்பிரிவு 19 இன் கீழ் உள்ள சுதந்திரங்கள், நீதித்துறை சுதந்திரம் மற்றும் சமீபத்தில் நீதித்துறை முதன்மை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய உயர் நீதிமன்றம் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளை நீதித்துறை மறுஆய்வு செய்ய கோட்பாட்டை விளக்கி விரிவுபடுத்தியுள்ளன. அரசியலமைப்பின் அடிப்படை கட்டமைப்பு மற்றும் கட்டமைப்பிற்கு நீதித்துறை நியமனம் செயல்முறை.

பாராளுமன்றம் தனது திருத்தம் அதிகாரத்தை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பை அழிக்க முடியுமா?

மினரவா மில்ஸ் எதிர் இந்தியா மத்திய வழக்கு, அரசியலமைப்பு (42வது திருத்தம்) சட்டம், 1976 மூலம், பாராளுமன்றம் அதிகாரத்தை வரம்பற்றதாக மாற்றுவதன் மூலம் கேசவானந்த பாரதியை ஏமாற்ற முயற்சித்தது.

கேசவானந்த பாரதி மற்றும் இந்திரா காந்தி வழக்கில் உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்த உடனடியே, பாராளுமன்றம் 42 வது திருத்தத்தை அறிமுகப்படுத்தியது மற்றும் மதச்சார்பற்ற மற்றும் சோசலிஸ்ட் என்ற வார்த்தையை முன்னுரையில் சேர்த்தது மற்றும் அரசியலமைப்பின் 368 வது பிரிவில் ஷரத்து 4 மற்றும் 5 ஐ சேர்த்தது.

சட்டத்திருத்தம் தொடர்பாக நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரத்திற்கு எந்த வரம்பும் இல்லை என்று மறைமுகமாக அறிவிக்கிறது.

இந்த வழக்கில் நீதிமன்றம், பாராளுமன்றச் சட்டங்களின் நீதித்துறை மறுஆய்வு மற்றும் அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கான பாராளுமன்ற அதிகாரத்தின் வரம்பு ஆகியவை அரசியலமைப்பின் அடிப்படை கட்டமைப்பின் ஒரு பகுதியாகும் என்ற அடிப்படையில் திருத்தத்தை ரத்து செய்தது.

இருப்பினும், ஒன்பதாவது அட்டவணையில் சேர்த்தால், பட்டியலிடப்பட்ட சட்டம் அடிப்படை உரிமையை மீறாத தேவையிலிருந்து விடுபடுமா என்ற கேள்விக்கு உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது.

I. Coelho v State of Tamil Nadu வழக்கில், அனைத்து சட்டங்களும் அடிப்படைக் கட்டமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் அடிப்படை உரிமைகளுடன் ஒத்துப்போவதற்கான சோதனைக்கு உட்பட்டது என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியது.

எனவே நாம் சுருக்கமாகக் கூறலாம்:

அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் உள்ளன.

அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அம்சங்களை பாராளுமன்றத்தால் சேதப்படுத்தவோ அல்லது அழிக்கவோ முடியாது.

திருத்தத்திற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறை கட்டாயமாகும். அதை கடைபிடிக்காவிட்டால், திருத்தம் செல்லாததாகிவிடும். பிரிவுகள் (4) மற்றும் (5) பிரிவில் செருகப்பட்டன. 42வது திருத்தச் சட்டத்தின் 368, நீதித்துறை மறுஆய்வு உரிமையைப் பறிப்பதால் அவை செல்லாது. பிரிவை திருத்துவதன் மூலம் பாராளுமன்றம் அதன் திருத்தும் அதிகாரத்தை 368 கீழ் அதிகரிக்க முடியாது.

19. இந்திய தேர்தல்களை வெளிப்படையான நடத்துவதற்கு தேர்தல் பத்திரங்களின் செயல்திறனை விமர்சன ரீதியாக ஆராய்க. சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை நடத்த வேறு என்ன சீர்திருத்தங்கள் தேவை?

Critically examine the effectiveness of electoral bonds to make Indian elections more transparent. What other reforms are needed to conduct free and fair election?

தேர்தல் பத்திரங்கள் என்பது இந்திய அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்ட கருவிகள் ஆகும், அவை அரசியல் கட்சிகளுக்கு வங்கிகளை இடைத்தரகராகப் பயன்படுத்தி நன்கொடைகளை அனுமதிக்கின்றன. இவை அரசியல் நிதியளிப்பில் வெளிப்படையான உறுதிசெய்வதற்காகவும், இந்தியாவில் நியாயமான தேர்தல்களை நடத்துவதற்கும் ஆகும். கணக்கில் காட்டப்படாத பணத்தின் மூலம் தேர்தல்களுக்கு நிதியளிக்கும் வழக்கமான நடைமுறை, தேர்தல் பத்திரங்கள் மூலம் குறைக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தேர்தல் பத்திரங்களின் நன்மைகள்:

1. வெளிப்படையான அரசியல் நிதி: ADR (ஐனநாயக சீர்திருத்தங்களுக்கான சங்கம்) ஆய்வின்படி, இந்தியாவில் 69% அரசியல் நிதி அறியப்படாத மூலங்களிலிருந்து வருகிறது. தேர்தல் பத்திரங்கள் கட்சிகளுக்கு நிதி சேகரிப்பதற்கும் தேர்தல் செலவினங்களைச் சந்திப்பதற்கும் ஒரு மாற்று மற்றும் வெளிப்படையான வழியை வழங்குகின்றன, ஏனெனில் இது சில வங்கிகள் மூலம் மட்டுமே பத்திரங்களை அனுமதிக்கிறது மற்றும் அதுவும் KYC உங்கள் வாடிக்கையாளர்களை அறிந்து கொள்ளுங்கள் சரிபார்க்கப்பட்ட நபர்களுக்கு.
2. தவறான பயன்பாட்டைக் குறைத்தல்: வரையறுக்கப்பட்ட சாளரம் மற்றும் மிகக் குறுகிய முதிர்வு காலம் (பத்திரங்களின் ஆயுள் 15 நாட்கள் மட்டுமே) அதன் தவறான பயன்பாட்டை கடினமாக்குகிறது. சரிபார்க்கப்பட்ட KYC மற்றும் தணிக்கைத் தடத்துடன் மட்டுமே பத்திரங்களை வாங்குவதன் மூலம் வெளிப்படையான தேர்தல் முறையை உருவாக்க இந்தத் திட்டம் முக்கியமானது.
3. அநாமதேயத்தைப் பாதுகாக்கவும்: இது நன்கொடையாளர்களுக்கு பெயர் தெரியாததையும் வழங்குகிறது. தேர்தலுக்குப் பிந்தைய அச்சுறுத்தல் அல்லது அரசியல் எதிரிகளால் துன்புறுத்தப்படுவதைத் தடுக்க இது அவசியம். தேர்தல் பத்திரங்கள் அத்தகைய வாய்ப்புகளை குறைக்கின்றன.
4. அரசியல் பொறுப்புக்கூறல்: அரசியல் கட்சிகள் தேர்தல் பத்திரங்கள் மூலம் பெறப்பட்ட பங்களிப்புகள் பற்றிய விவரங்களை தேர்தல் ஆணையத்திடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். எனவே இந்தியாவில் தேர்தல் நிதி முறையை சுத்தம் செய்ய பத்திரங்கள் உதவுகின்றன.
5. கறுப்புப் பணத்தைக் குறைத்தல்: பழைய முறையின் கீழ், தனிநபர்கள் அல்லது கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களால் அதிக அளவில் அரசியல் நன்கொடைகள் ரொக்கமாக வழங்கப்பட்டன. நன்கொடையாளர்களிடமிருந்து வரும் தூய்மையான பணத்தை தேர்தல் பத்திரங்கள் உறுதி செய்யும்.

தேர்தல் பத்திரங்கள் தொடர்பான பல்வேறு சிக்கல்கள்:

1. முதலாளித்துவம்: RTI ஆவணங்களின்படி, மார்ச் 1, 2018 முதல் ஜூலை 24, 2019 வரை திரட்டப்பட்ட ரூ. 5,896 கோடியில் 91%க்கும் அதிகமான தொகை ரூ. 1 கோடி மதிப்புள்ள தேர்தல் பத்திரங்கள். வாங்கப்பட்ட பத்திரங்களின் அதிக மதிப்பைக் குறிக்கிறது. கார்ப்பரேட் செல்வாக்கை பிரதிபலிக்கும் தனிநபர்களை விட கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களால் தேர்தல் பத்திரங்கள் வாங்கப்படுகின்றன.

2. **அரசியல் செல்வாக்கு:** தேர்தல் பத்திரங்கள் திட்டமானது, முறையான, வரிக்கு இணங்கக்கூடிய ஆதாரங்களில் இருந்து பங்களிப்புகள் வருவதை மட்டுமே உறுதி செய்கிறது. எந்தக் கட்சிக்கு யார் எவ்வளவு கொடுத்தார்கள் என்பதை அறிய முடியாததால், இந்த அநாமதேயப் பத்திரங்கள் மூலம் எந்த அரசியல் செல்வாக்கும் வாங்கப்படவில்லை என்று உறுதியாகக் கூற முடியாது. வழங்கப்பட்ட பத்திரங்கள் முக்கிய அரசியல் கட்சிக்கு அநாமதேய பங்களிப்புகளாக வழங்கப்படுகின்றன.
3. **தாமதமான தணிக்கை அறிக்கைகள்:** தேர்தல் பத்திரங்களின் பயனாளிகள் பற்றிய தகவல்களுக்கு அரசியல் கட்சிகளால் சமர்ப்பிக்கப்படும் தணிக்கை அறிக்கைகள் மட்டுமே ஆதாரம். தரவுகளின்படி, 2018-19 ஆண்டுக்கான தணிக்கை அறிக்கையை பாதிக்கு மேல் அரசியல் கட்சிகள் சமர்ப்பிக்கவில்லை. அரசியல் கட்சிகளின் தாமதம் மற்றும் இணக்கமின்மை அத்தகைய அறிக்கையின் நோக்கத்தை சிதைக்கிறது.
4. **வெளிநாட்டு நிதியுதவி:** வெளிநாட்டு நிதியுதவி மீதான வரம்பு நீக்கப்பட்டதன் மூலம், தேர்தல் பத்திரங்கள் இந்திய அரசியலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வெளிநாட்டு பெருநிறுவன சக்திகளை அழைக்கின்றன என்பதை தேர்தல் ஆணையம் தீர்மானித்துள்ளது.
5. **தேர்தல் ஆணையத்திடம் தெரிவிக்காதது:** அரசியல் கட்சிகள் ரூ. 20,000க்கு மேல் பெற்ற நிதியை வரி அதிகாரிகளிடம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம் கட்டளையிடும் அதே வேளையில், நிதிச் சட்டம் 2017 தேர்தல் பத்திரங்களுக்கு இந்த விதிக்கு விலக்கு அளிக்கிறது. இது தேர்தல் நிதியை சுத்தம் செய்யும் நோக்கத்தையே பாதிக்கிறது.
6. **வரி ஏய்ப்பு:** இந்தப் பத்திரங்கள் வரி ஏய்ப்பை எளிதாக்கலாம், அதாவது இந்தியாவில் பிறக்கும் சட்டவிரோத பணத்தை, வரி புகலிடத்தின் மூலம் மீண்டும் நாட்டிற்கு திருப்பி அனுப்பலாம். தேர்தல் பத்திரங்கள் இரகசியத்தை வழங்குவதோடு, அத்தகைய வரி ஏய்ப்பை ஊக்குவிக்கும்.
7. **வர்த்தகமற்ற போலி நிறுவனம்:** ஷெல் நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் இருப்பதாக தேர்தல் ஆணையம் கூறியுள்ளது. புதிய விதிகளின்படி, அரசியல் நன்கொடைகளை வழங்குவதற்கு கடந்த 3 ஆண்டுகளாக ஒரு நிறுவனம் ஈட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை.

இந்திய தேர்தல் செயல்முறையை மிகவும் நியாயமானதாக மாற்றுவதற்கான மற்ற நடவடிக்கைகள்:

1. **மாநில நிதி:** முக்கிய தேர்தல் சீர்திருத்தம் தேவை மாநில தேர்தல் நிதி. ஜெர்மனி, ஐப்பான், கனடா, ஸ்வீடன் போன்ற பல நாடுகளில் அரசு நிதியளிப்பு அதன் செயல்திறனை நிரூபித்துள்ளது. கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களும் தனிப்பட்ட நன்கொடையாளர்களும் 100% வரி இல்லாத நிதியுடன் பங்களிக்கக்கூடிய தேசிய தேர்தல் நிதியை அரசாங்கம் அமைக்கலாம். தேர்தல் ஆணையம் கண்காணிக்க முடியும்.
2. **அரசியல் கட்சி தணிக்கை:** வெங்கடாசலையா கமிட்டி அறிக்கை (2002) மாநில நிதியுதவியுடன் கட்சி வருமானம் மற்றும் செலவினங்களை தணிக்கை செய்வதற்கும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் கடுமையான ஒழுங்குமுறை கட்டமைப்பை பரிந்துரைத்தது. இத்தகைய கட்டமைப்புகள் இல்லாத நிலையில், இந்தியாவில் மாநில நிதியுதவி பயனுள்ளதாக இருக்காது.
3. **தேர்தல் ஆணையத்தை வலுப்படுத்துதல்:** தகுந்த சட்டங்களை இயற்றி ஆரோக்கியமான அரசியல் சூழலை உருவாக்குவதன் மூலம் தேர்தல் ஆணையத்தின் பங்கை வலுப்படுத்துவதில் ஆளும் கட்சிகள் முக்கியப் பொறுப்பு வகிக்க வேண்டும். பணியாளர்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பது மற்றும் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் தளவாட வலிமையை வளர்ப்பது போன்றவற்றில் தேர்தல் ஆணையம் அதன் சொந்த திறனை அதிகரிக்க வேண்டும்.
4. **சட்ட நடவடிக்கைகள்:** தினேஷ் கோஸ்வாமி கமிட்டி, வாக்குகளை கைப்பற்றுதல் மோசடி மற்றும் மிரட்டல்களை ஒழிக்க அமைக்கப்பட வேண்டிய தொடர் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைத்தது. தகுதி நீக்கத்தை கட்டுப்படுத்தும் வகையில் கட்சித் தாவல் தடைச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றும் குழு வலியுறுத்தியுள்ளது. இந்த பரிந்துரைகளை அமல்படுத்த வேண்டும்.

20. நிர்வாகத்தில் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் (NGO) பங்களிப்பு என்ன? மற்றும் வெளிநாட்டு பங்களிப்பு (ஒழுங்குமுறை) திருத்தச் சட்டம், 2020ன் முக்கிய விதிகள் பற்றி எழுதுக.

What is the role of Non Governmental Organisations (NGOs) in Governance? and Write about the major provisions of Foreign Contribution (Regulation)

Amendment Act, 2020.

அரசு சாரா நிறுவனங்கள் (என்ஜிஓக்கள்) துன்பங்களைத் தணிக்க, ஏழைகளின் நலன்களை மேம்படுத்த, சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்க, அடிப்படை சமூக சேவைகளை வழங்க, மனித உரிமைகள் பிரச்சினைகளில் பணியாற்ற அல்லது சமூகங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் இலாப நோக்கற்ற நிறுவனங்கள் அல்ல.

அரசு சாரா நிறுவனங்களின் பங்கு:

சமூக பாதுகாப்பு பங்கு:

தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் சமூகங்கள் தங்கள் கவலைகளுக்கு குரல் கொடுக்கக்கூடிய முக்கிய வாகனமாகும்.

சமூக பிரச்சனைகள் மற்றும் தேவைகளுக்கு பொது கவனத்தை திரட்டுவதில் NGO க்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

என்ஜிஓக்கள் வளர்ச்சியை உறுதி செய்கின்றன, இது அனைத்து மக்களையும் சம நிலையில் ஈடுபடுத்துகிறது.

அரசாங்கத்தின் செயல்திறனை மேம்படுத்துதல்.

அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புணர்வை விரிவுபடுத்த முடியும், அரசாங்கம் பெருமளவில் குடிமக்களுக்கு பதிலளிக்கக்கூடியது.

அவர்கள் தங்கள் சொந்த சுயாதீன நிபுணத்துவம் மற்றும் ஆராய்ச்சி குழுக்களை மேடையில் கொண்டு வருவதன் மூலம் கொள்கை தழுவலை ஊக்குவிக்கிறார்கள்.

அவை குடியிருப்பாளர்களின் ஈடுபாட்டின் மூலம் உள்ளூர் மட்டத்தில் சேவை வழங்கலின் செயல்திறனை மேம்படுத்துகின்றன.

அவை கொள்கை கண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீட்டை மேம்படுத்துகின்றன, ஏனெனில் மத்திய கணக்கு தணிக்கை அதிகாரி தனது அறிக்கைகளை உருவாக்கும் போது அரசு சாரா நிறுவனங்களின் (என்ஜிஓக்கள்) அறிக்கைகள் மற்றும் சமூக தணிக்கைகளை கருத்தில் கொள்கிறது.

சேவை பங்கு:

இலாப நோக்கற்ற துறையானது ஒரு நெகிழ்வான நெறிமுறையாக செயல்படுகிறது, இதன் மூலம் சமூக அல்லது பொருளாதார பிரச்சனை பற்றி அக்கறை கொண்டவர்கள் பதிலளிக்க ஆரம்பிக்கலாம்.

தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் ஆக்கபூர்வமான மோதல்களைத் தீர்ப்பதில் உதவுகின்றன. (அரசு சாரா நிறுவனங்கள் உட்பட) சர்வதேச அரங்கில் நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கையை நிலைநிறுத்துவதற்கு முக்கியமானதாகும்.

கருத்தரங்குகள், விரிவுரைகள் மற்றும் குழு விவாதங்கள் மற்றும் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தல்

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல்: பெண்கள் சமூகத்தில் பாதிக்கப்படக்கூடிய பிரிவு. அதிகமான பெண்கள் தங்களின் உரிமைகளுக்காக பிரச்சாரம் செய்து சமூகத்தில் திறம்பட பங்கெடுத்து வருகின்றனர்.

கல்வி: தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் கல்வியை ஊக்குவிக்க தீவிரமாக செயல்பட்டு வருகின்றன, குறிப்பாக சமூகத்தின் ஏழ்மையான பகுதிகளில்.

சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு: ஆயிரக்கணக்கான தன்னார்வ நிறுவனங்கள் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு மற்றும் வளங்களின் குறைவுக்கு எதிராக மக்களையும் அரசாங்கத்தையும் எழுப்ப வேலை செய்கின்றன. எ.கா. வனசக்தி என்ஜிஓ.

மறுசீரமைப்பு: அணை கட்டுதல், சாலை நெடுஞ்சாலை மேம்பாடு மற்றும் இரயில்வே கட்டுமானம் போன்ற திட்டங்கள் சில குழுக்களை, குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில், போதுமான இழப்பீடு இல்லாமல் அடிக்கடி இடமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன.

மக்களின் இடப்பெயர்ச்சிக்கான காரணங்களில் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் முக்கியப் பங்காற்றுவதுடன், இந்தப் பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க பணிகளைச் செய்து வருகின்றன.

கண்ணியத்தைப் பாதுகாத்தல்: தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட குழுக்களின் கண்ணியத்தை மீட்டெடுப்பதில் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் (என்ஜிஓக்கள்) முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. உதாரணமாக, பாலினம், இனம் அல்லது மத பாகுபாடுகளை எதிர்கொள்ளும் பெண்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் பெண்களின் கண்ணியத்தைப் பாதுகாப்பது.

மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு: இந்தியாவில் மனித உரிமைகள் மற்றும் பொது விழிப்புணர்வுக்கு அரசு சாரா நிறுவனங்கள் (என்ஜிஓக்கள்) கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்கின்றன.

சிவில் சமூக அமைப்புகளின் அயராத முயற்சிகள் இல்லாமல், தன்பாலின விருப்பம் உள்ளவர்கள் மற்றும் திருநங்கைகளின் உரிமைகளை அங்கீகரிக்க இயலாது.

சமூக பங்கேற்பு:

1. இலாப நோக்கற்ற நிறுவனங்கள் மாற்று முன்னோக்குகளை வழங்குகின்றன; மற்றும் மிக முக்கியமாக, சமூகங்களுடன், குறிப்பாக பின்தங்கியவர்களுடன் அர்த்தமுள்ள செயல்களை நடத்தும் திறன்.
2. அவை பன்மைத்தன்மை, பன்முகத்தன்மை மற்றும் சுதந்திரத்தை வளர்க்கின்றன. தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் கல்வியை ஊக்குவிக்க தீவிரமாக செயல்படுகின்றன, குறிப்பாக மக்கள்தொகையில் பின்தங்கிய பிரிவினரிடையே.
3. தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனம் சர்வதேச சுற்றுச்சூழல் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் அரசாங்கங்கள் மற்றும் உள்-அரசு நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் உலகளாவிய வலையமைப்பை உருவாக்குகிறது.
4. தனிநபர்கள், சங்கங்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டு பங்களிப்பை ஏற்றுக்கொள்வதையும் பயன்படுத்துவதையும் சட்டம் ஒழுங்குபடுத்துகிறது. வெளிநாட்டு பங்களிப்பு என்பது ஒரு வெளிநாட்டு மூலத்தால் எந்தவொரு நாணயம், பாதுகாப்பு அல்லது கட்டுரை (குறிப்பிட்ட மதிப்பிற்கு அப்பால்) நன்கொடை அல்லது பரிமாற்றம் ஆகும்.

வெளிநாட்டு பங்களிப்பை ஏற்க தடை: சட்டத்தின் கீழ், குறிப்பிட்ட நபர்கள் வெளிநாட்டு பங்களிப்பை ஏற்க தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் பின்வருவன அடங்கும்: தேர்தல் வேட்பாளர்கள், ஒரு செய்தித்தாளின் ஆசிரியர் அல்லது வெளியீட்டாளர், நீதிபதிகள், அரசு ஊழியர்கள், எந்தவொரு சட்டமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகள் போன்றவை. இந்த மசோதா பொது ஊழியர்களை (இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது) இந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கிறது. பொது ஊழியர் என்பது அரசாங்கத்தின் சேவை அல்லது ஊதியம் அல்லது எந்தவொரு பொதுக் கடமையைச் செய்ததற்காக அரசாங்கத்தால் ஊதியம் பெறும் எந்தவொரு நபரையும் உள்ளடக்கியது.

வெளிநாட்டு பங்களிப்பை மாற்றுதல்: சட்டத்தின் கீழ், வெளிநாட்டு பங்களிப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அத்தகைய நபர் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தால் (அல்லது வெளிநாட்டு பங்களிப்பைப் பெறுவதற்கு சட்டத்தின் கீழ் முன் அனுமதி பெற்றிருந்தால்) தவிர, வெளிநாட்டு பங்களிப்பை வேறு எவருக்கும் மாற்ற முடியாது. வெளிநாட்டு பங்களிப்பை வேறு யாருக்கும் மாற்றுவதைத் தடைசெய்யும் வகையில் இந்த மசோதா திருத்தம் செய்கிறது. சட்டத்தின் கீழ் 'நபர்' என்ற சொல் ஒரு தனிநபர், ஒரு சங்கம் அல்லது பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனத்தை உள்ளடக்கியது.

பதிவு செய்வதற்கான ஆதார: ஒரு நபர் வெளிநாட்டு பங்களிப்பை ஏற்கலாம் என்று சட்டம் கூறுகிறது: (i) மத்திய அரசிடமிருந்து பதிவுச் சான்றிதழைப் பெற்றுள்ளது, அல்லது (ii) பதிவு செய்யப்படவில்லை, ஆனால் வெளிநாட்டு பங்களிப்பை ஏற்க அரசாங்கத்திடம் முன் அனுமதி பெற்றுள்ளது. பதிவு (அல்லது அத்தகைய பதிவை புதுப்பித்தல்) அல்லது வெளிநாட்டு பங்களிப்பைப் பெறுவதற்கு முன் அனுமதி கோரும் எந்தவொரு நபரும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட முறையில் மத்திய அரசிடம் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும். முன் அனுமதி, பதிவு அல்லது பதிவு புதுப்பித்தல் ஆகியவற்றைக் கோரும் எந்தவொரு நபரும் அதன் அனைத்து அலுவலகப் பணியாளர்கள், இயக்குநர்கள் அல்லது முக்கியப் பணியாளர்களின் ஆதார எண்ணை அடையாள ஆவணமாக வழங்க வேண்டும் என்று மசோதா கூறுகிறது. வெளிநாட்டவர் என்றால், அவர்கள் அடையாளத்திற்காக பாஸ்போர்ட் அல்லது வெளிநாட்டு குடிமக்கள் அட்டையின் நகலை வழங்க வேண்டும்.

FCRA கணக்கு: சட்டத்தின் கீழ், ஒரு பதிவு செய்யப்பட்ட நபர் அவர்களால் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட வங்கியின் ஒரு கிளையில் மட்டுமே வெளிநாட்டு பங்களிப்பை ஏற்க வேண்டும். இருப்பினும், பங்களிப்பைப் பயன்படுத்துவதற்காக அவர்கள் மற்ற வங்கிகளில் அதிக கணக்குகளைத் திறக்கலாம். மத்திய அரசால் அறிவிக்கப்பட்டபடி, புதுதில்லியில் உள்ள பாரத ஸ்டேட் வங்கியின் கிளையில் "FCRA கணக்கு" என வங்கியால் நியமிக்கப்பட்ட கணக்கில் மட்டுமே வெளிநாட்டு பங்களிப்பைப் பெற வேண்டும் என்று இந்த மசோதா திருத்துகிறது. வெளிநாட்டுப் பங்களிப்பைத் தவிர வேறு எந்த நிதியையும் இந்தக் கணக்கில் பெறவோ அல்லது டெபாசிட் செய்யவோ கூடாது. பெறப்பட்ட பங்களிப்பை வைத்திருப்பதற்காக அல்லது பயன்படுத்துவதற்காக அந்த நபர் தங்களுக்கு விருப்பமான எந்தவொரு திட்டமிடப்பட்ட வங்கியிலும் மற்றொரு FCRA கணக்கைத் திறக்கலாம்.

வெளிநாட்டு பங்களிப்பைப் பயன்படுத்துவதில் கட்டுப்பாடு: சட்டத்தின் கீழ், வெளிநாட்டு பங்களிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் நபர், சட்டம் அல்லது வெளிநாட்டு பங்களிப்பு (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 1976 இன் ஏதேனும் விதிகளை மீறியதாகக் கண்டறியப்பட்டால், பயன்படுத்தப்படாத அல்லது பெறப்படாத வெளிநாட்டு பங்களிப்பைப் பயன்படுத்தவோ அல்லது பெறவோ முடியும். மத்திய அரசு, அத்தகைய பங்களிப்பைப் பெற முன் அனுமதி வழங்கப்பட்ட நபர்களுக்கு பயன்படுத்தப்படாத வெளிநாட்டு பங்களிப்பைப் பயன்படுத்துவதை அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தலாம் என்று மசோதா மேலும் கூறுகிறது. சுருக்கமான விசாரணையின் அடிப்படையில், மேலும் ஏதேனும் விசாரணை நிலுவையில் இருந்தால், அத்தகைய நபர் சட்டத்தின் விதிகளை மீறியதாக அரசாங்கம் நம்பினால் இது செய்யப்படலாம்.

உரிமம் புதுப்பித்தல்: சட்டத்தின் கீழ், பதிவுச் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு நபரும் காலாவதியான ஆறு மாதங்களுக்குள் சான்றிதழைப் புதுப்பிக்க வேண்டும். விண்ணப்பம் செய்யும் நபர், (i) கற்பனையானவர் அல்லது பிணாமி அல்ல, (ii) வகுப்புவாத பட்டத்தை ஏற்படுத்தியதற்காக அல்லது நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதற்காக வழக்குத் தொடரப்படவில்லை அல்லது தண்டிக்கப்படவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்த, சான்றிதழைப் புதுப்பிக்கும் முன் அரசாங்கம் விசாரணை நடத்தலாம் என்று மசோதா வழங்குகிறது. மத மாற்றத்தில், மற்றும் (iii) நிதியைத் திசைதிருப்பதல் அல்லது தவறாகப் பயன்படுத்துதல் போன்றவற்றில் குற்றம் காணப்படவில்லை.

நிர்வாக நோக்கங்களுக்காக வெளிநாட்டு பங்களிப்பைப் பயன்படுத்துவதைக் குறைத்தல்: சட்டத்தின் கீழ், வெளிநாட்டு பங்களிப்பைப் பெறும் நபர், பங்களிப்பு பெறப்பட்ட நோக்கத்திற்காக மட்டுமே அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். மேலும், நிர்வாகச் செலவுகளைச் சந்திப்பதற்காக அவர்கள் பங்களிப்பில் 50%க்கு மேல் பயன்படுத்தக் கூடாது. மசோதா இந்த வரம்பை 20% ஆகக் குறைக்கிறது.

சான்றிதழின் ஒப்படைப்பு: ஒரு நபர் தனது பதிவுச் சான்றிதழை ஒப்படைக்க மத்திய அரசாங்கத்தை அனுமதிக்கும் ஒரு விதியை மசோதா சேர்க்கிறது. விசாரணைக்குப் பிறகு, அத்தகைய நபர் சட்டத்தின் எந்த விதிகளையும் மீறவில்லை என்று திருப்தி அடைந்தால், அதன் வெளிநாட்டு பங்களிப்பை (மற்றும் தொடர்புடைய சொத்துக்கள்) நிர்வாகம் அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அதிகாரத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டால், அரசாங்கம் அவ்வாறு செய்யலாம்.

பதிவு நிறுத்தம்: சட்டத்தின் கீழ், 180 நாட்களுக்கு மிகாமல் ஒரு நபரின் பதிவை அரசாங்கம் இடைநிறுத்தலாம். அத்தகைய இடைநீக்கம் மேலும் 180 நாட்கள் வரை நீட்டிக்கப்படலாம் என்று மசோதா கூறுகிறது.

21. கூட்டுறவு மற்றும் போட்டி கூட்டாட்சியின் இலக்கை செயல்படுத்த நிதி ஆயோக் உருவாக்கப்பட்டது - விவாதிக்க.

Niti aayog has been constituted to implement the goal of cooperative and competitive federalism – Discuss.

திட்டக் கமிஷனுக்குப் பதிலாக ஒரு புதிய நிறுவனம் – NITI AAYOG (நிதி ஆயோக்) ஜனவரி 1, 2015 அன்று, அதிகபட்ச நிர்வாகம், குறைந்தபட்ச அரசாங்கத்தின் பார்வையை நிறைவேற்றுவதற்கான 'கீழ்-மேல்' அணுகுமுறைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது.

NITI ஆயோக் நாட்டில் SDG களின் தத்தெடுப்பு மற்றும் கண்காணிப்பை மேற்பார்வையிடவும் மற்றும் மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு இடையே

போட்டி மற்றும் கூட்டுறவு கூட்டாட்சியை மேம்படுத்தவும் இரட்டை ஆணையைக் கொண்டுள்ளது.

நிதி ஆயோக்

கூட்டுறவு கூட்டாட்சி:

இது மாநில சுகாதாரக் குறியீடு, கூட்டு நீர் மேலாண்மைக் குறியீடு, நிலையான வளர்ச்சி இலக்குக் குறியீடு, இந்திய கண்டுபிடிப்பு குறியீடு மற்றும் ஏற்றுமதி போட்டித்தன்மைக் குறியீடு போன்ற பல்வேறு துறைகளில் வெளிப்படையான தரவரிசை மூலம் மாநிலங்களுக்கு இடையே ஆரோக்கியமான போட்டியை ஊக்குவிக்கிறது.

நிதி ஆயோக் மாநில/யூனியன் பிரதேச அரசுகள் உட்பட அனைத்து பங்குதாரர்களுடனும் நெருக்கமாக செயல்படுகிறது. மத்திய அரசின் திட்டங்களை சீராக செயல்படுத்த உதவுகிறது.

- நிதி மாநில அரசுகளுக்கும் மத்திய அமைச்சகங்களுக்கும் இடையே நேரடியான பிரச்சினை அடிப்படையிலான தொடர்புக்கு ஒரு தளத்தை வழங்கியுள்ளது, இதன் மூலம் நிலுவையில் உள்ள சிக்கல்களை விரைவாக தீர்க்க உதவுகிறது.
- வடகிழக்குக்கான நிதி மன்றம் அமைக்கப்பட்டு, வடகிழக்கு கவுன்சிலுடன் இணைந்து மாநிலங்களால் உறுதியான துறைசார் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.
- நிதி தீவு வளர்ச்சிக்காக சில முக்கிய முயற்சிகளை வடிவமைத்துள்ளது, அவை உள்துறை அமைச்சகத்தின் ஒட்டுமொத்த வழிகாட்டுதலின் கீழ் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.
- வடகிழக்கிற்கான நிதி மன்றம் போல, அடுத்தடுத்த மாநிலங்களின் பிற பிராந்திய கவுன்சில்கள் உருவாக்கப்படலாம் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- இமாலய மாநிலங்களின் பிராந்திய கவுன்சிலை உருவாக்கி, இந்த மாநிலங்களில் உள்ள பதினமூன்று மத்திய பல்கலைக்கழகங்களின் கூட்டணியை உருவாக்குவதன் மூலம் முதல் படி எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

போட்டி கூட்டாட்சி:

நிதி ஆயோக், மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களின் முதல்வர்கள்/லெப்டினன்ட் கவர்னர்களை ஒன்றிணைத்து, துறைகளுக்கிடையேயான, துறைகளுக்கிடையேயான மற்றும் கூட்டாட்சிப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்க ஆளும் குழுவின் (GC) வருடாந்திர கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்கிறது. இது தேசிய வளர்ச்சி நிகழ்ச்சி நிரலை செயல்படுத்துவதை துரிதப்படுத்துகிறது.

சிறந்த நடைமுறைகளைப் பகிர்தல்; மாநில/யூனியன் பிரதேச செயலர்களின் கொள்கை ஆதரவு மற்றும் திறன் மேம்பாடு; பல்வேறு துறைகளில் தீம் அடிப்படையிலான விரிவான ஈடுபாடுகள்; விவசாய சந்தைப்படுத்தல் சீர்திருத்தங்கள்; மற்றும் வடகிழக்கு மற்றும் இமயமலை மாநிலங்கள் மற்றும் தீவு வளர்ச்சிக்கான பகுதி சார்ந்த தலையீடுகள்.

மையம், மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு பொருத்தமான தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை வழங்குதல்.

இது மாநிலங்களில் SATH-E போன்ற சமூக திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி, அவர்களுக்கு சமூக வளர்ச்சிக்கு உதவும். இது மத்திய அமைப்புகளின் மீது மாநிலங்களின் நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துகிறது.

- இது பொது களத்தில் வெளியிடப்பட்ட அதன் துறைசார் குறியீடுகளை முக்கியமாகத் தள்ளுவதன் மூலம் போட்டி கூட்டாட்சியை ஊக்குவிக்கிறது.
- நீர், கல்வி, சுகாதாரம், புத்தாக்கம், ஏற்றுமதித் தயார்நிலை மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகள் (SDGs) ஆகியவற்றின் குறியீடுகள் குறிப்பிடத்தக்க நேர்மறையான கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன.
- நிர்வாகத்தை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலமும், களத்தில் உள்ள அரசு ஏஜென்சிகள் மற்றும் நிறுவனங்களுக்கிடையில் பயனுள்ள ஒருங்கிணைப்பை அடைவதன் மூலமும் இது 'ஆட்சிசார் மாவட்டங்கள் திட்டத்தில்' ஒரு போட்டி அங்கத்தை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.
- இந்த மாவட்டங்கள் சுகாதாரம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து, கல்வி போன்றவற்றின் குறிகாட்டிகளில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் காட்டியுள்ளன.
- தவிர, நிர்வாகத்தில் பல சிறந்த நடைமுறைகள் இந்த மாவட்டங்களில் இருந்து வெளிவந்துள்ளன, அவை இப்போது சில மாநிலங்களில் தொகுதி மட்டத்தில் அளவிடப்பட்டு, பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன.

கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் நிதி ஆயோக்:

- மாநில அரசு நிறுவனங்களுடன் இணைந்து சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சகங்கள் செயல்படுத்துவதற்கான புதிய கொள்கை தொடர்பான உள்ளீடுகளை வழங்குவதில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகிறது.
- அனைவருக்கும் சுகாதாரம், விவசாயத் துறை நவீனமயமாக்கல், புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி, நிதி அதன் ஆறு வருட இருப்பில் கணிசமான கொள்கை உள்ளீடுகளைச் செய்த சில உதாரணங்கள்.
- நிதி தேசிய மருத்துவ ஆணைய மசோதா மற்றும் இந்திய மருத்துவ முறைகள் மற்றும் ஹோமியோபதி தொடர்பான கல்வி முறையை சீர்திருத்துவதற்கான மசோதாக்கள் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது.
- நிதி ஆனது உலகின் மிகப்பெரிய உலகளாவிய சுகாதார முயற்சியான ஆயுஷ்மான் பாரத் திட்டத்தின் வடிவமைப்பு மற்றும் கண்காணிப்புடன் நெருக்கமாக ஈடுபட்டுள்ளது.
- தனி நபர் அல்லது குடும்பத்தின் ஊட்டச்சத்து நிலையை மேம்படுத்தும் போஷன் அபியானில் இது போன்ற முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.
- நிதி ஆனது SATH - 'மனித மூலதனத்தை மாற்றுவதற்கான நிலையான நடவடிக்கை' திட்டத்தை 3 மாநிலங்களில் செயல்படுத்தியுள்ளது, அதன் சிறந்த நடைமுறைகள் மற்ற மாநிலங்களிலும் பின்பற்றப்படுகின்றன.
- நிதி இன் 'புதிய இந்தியாவுக்கான விபூகம் @ 75' என்ற ஆவணத்தில் பல கொள்கை பரிந்துரைகள் உள்ளன.
- நிதி இன் முக்கிய பணிகளில் ஒன்று வெளியீடு-விளைவு கண்காணிப்பு கட்டமைப்பை உருவாக்குவது மற்றும் மத்திய அரசின் திட்டங்கள் மற்றும் முன்முயற்சிகளை கடுமையாக மதிப்பீடு செய்வது.

வளர்ச்சி கண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீட்டு அலுவலகம் (DMEO) இதை மேற்கொள்கிறது. 14வது நிதிக் கமிஷன் முதல் 15வது நிதிக் கமிஷன் காலம் வரையிலான 125 மத்திய நிதியதவித் திட்டங்களின் தொடர்ச்சியைத் தீர்மானிப்பதற்கான மதிப்பீட்டை இது நிறைவு செய்தது.

NITI ஆயோக் நாடு முழுவதும் ஒரு புதுமை சூழலை வளர்ப்பதிலும் கவனம் செலுத்துகிறது. அடல் இன்னோவேஷன் மிஷன் (எஐஎம்) இந்த விஷயத்தில் ஒரு முக்கிய முயற்சியாகும்.

22. மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டப்பேரவைக்கு ஒரே நேரத்தில் தேர்தல் நடத்துவதால் ஏற்படும் சாதக பாதகங்களை பட்டியலிடுக.

List out the advantages and disadvantages of Simultaneous election to the Lok Sabha and State Legislative Assembly.

"ஒரே தேசம் ஒரு தேர்தலின்" சிறப்புகள்:

பணம் சேமிப்பு: ஒரே நேரத்தில் தேர்தலுக்கு ஆதரவாக உள்ள மிகப்பெரிய தர்க்கம் அரசு பணத்தை சேமிப்பது. நாடு "ஒரே நாடு ஒரே தேர்தல்" என்று சென்றால் அது பெரும் பணத்தை மிச்சப்படுத்தும். 31 மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களில் 4120 எம்எல்ஏக்கள் உள்ளனர். பெரிய சட்டசபைகளுக்கான அதிகபட்ச செலவு வரம்பு 28 லட்சங்கள். அதாவது அனைத்து மாநிலங்களும் யூனியன் பிரதேசங்களும் ஒரு முறை தேர்தலுக்கு சென்றால் அதன் மொத்த செலவு ரூ. 11 பில்லியன். பொதுவாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 5 மாநிலங்களில் தேர்தல் நடைபெறும்.

விரைவு வளர்ச்சிப் பணிகள்: தேர்தல் நடத்தை விதிகள் அமலில் இருக்கும் போது புதிய திட்டப்பணிகள் துவக்க விழா நடைபெறவில்லை. எனவே ஒரு முறை தேர்தல் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களில் தொடர்ச்சியை உறுதி செய்யும்.

கருப்புப் பணத்துக்குச் சோதனை: கறுப்புப் பணத்தில்தான் தேர்தல் நடத்தப்படுகிறது என்பது பகிரங்க ரகசியம். நாட்டில் தேர்தல் நேரத்தில் பெரும் கறுப்பு பணமாக மாறியது. எனவே ஆண்டு முழுவதும் தேர்தல் நடத்தினால் நாட்டில் இணையான பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடையும் வாய்ப்பு உள்ளது.

அரசு இயந்திரங்களின் சீரான செயல்பாடு: நாடு மற்றும் மாநிலங்களில் சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை நடத்துவதற்கு அக்கறையுள்ள அரசாங்கம் பெருமளவிலான மனிதவளத்தையும் இயந்திரங்களையும் பயன்படுத்துகிறது. பள்ளிகள்

மற்றும் கல்லூரிகள் சரியான நேரத்தில் திறக்கப்படுகின்றன; ஆசிரியர்கள் மற்றும் பிற அதிகாரிகள் பொது மக்களின் வாழ்க்கையை எளிதாக்கும் அந்தந்த துறைகளில் பணியாற்ற அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆட்சியின் செயல்திறன்: ஆண்டுதோறும் தேர்தல்கள் நடத்தப்படாவிட்டால், லாபகரமான திட்டங்கள் மூலம் பொது மக்களை கவர்ந்திழுக்கவும், சாதி மற்றும் மத அடிப்படையிலான திட்டங்களை உருவாக்கவும் அரசாங்கம் தேவையில்லை. மாநில மற்றும் மத்திய அரசுகள் கூட ஒவ்வொரு ஆண்டும் லாபகரமான பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கத் தேவையில்லை, மேலும் அவை பொருளாதாரத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக கடுமையான முடிவுகளை எடுக்க முடியும்.

"ஒரே நாடு ஒரே தேர்தல்" என்பதன் குறைபாடுகள்:

உள்ளூர் பிரச்சனைகள் மறைந்துவிடும்: மாநில சட்டசபை மற்றும் மக்களவை தேர்தல்கள் பல்வேறு பிரச்சனைகளில் போட்டியிடுவது கவனிக்கப்படுகிறது. பிராந்திய கட்சிகள் உள்ளூர் பிரச்சனைகளை குறிவைத்து தேசிய கட்சிகள் தேசிய பிரச்சனைகளை குறிவைக்கின்றன. அதனால் உள்ளூர் பிரச்சனைகளை பிராந்திய கட்சிகளால் வலுவாக எழுப்ப முடியாமல் போக வாய்ப்பு உள்ளது.

பிராந்தியக் கட்சிகளுக்கு கடினமான நேரம்: தேர்தல் செலவு மற்றும் தேர்தல் விபூகத்தின் அடிப்படையில் தேசியக் கட்சிகளுடன் போட்டியிட பிராந்தியக் கட்சிகளால் முடியாது. சட்டமன்ற தேர்தல்கள் உள்ளூர் பிரச்சனைகள் மற்றும் உள்ளூர் வாக்காளர்களுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையது. எனவே ஒரு முறை தேர்தலை பிராந்திய கட்சிகள் ஏற்காது.

தேர்தல் முடிவுகள் தாமதம்: தற்போது கிட்டத்தட்ட அனைத்து பிராந்திய கட்சிகளும் பாலே தாள்கள் மூலம் தேர்தலை நடத்த கோரி வருகின்றன. ஒரே முறை தேர்தல் நடத்தினால், தேர்தல் முடிவுகள் மிகவும் தாமதமாக அறிவிக்கப்படும்.

அரசியலமைப்புச் சிக்கல்கள்: நாட்டின் ஜனநாயக அமைப்பு காரணமாக ஒரு முறை தேர்தல் என்பது கிட்டத்தட்ட சாத்தியமற்றதாகத் தெரிகிறது. ஒரே நேரத்தில் தேர்தல் நடத்தப்பட்டால், அனைத்து மாநிலங்களும் மத்திய அரசும் முழுப் பெரும்பான்மையுடன் அமையும் என்பது உறுதியாகத் தெரியவில்லை. மேலும் சில கட்சிகள் கூட்டணி ஆட்சியை உருவாக்கி 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எப்போது வேண்டுமானாலும் கவிழும் வாய்ப்பு உள்ளது. எனவே நாடு முழுவதும் மீண்டும் தேர்தல் நடைபெற வாய்ப்பு உள்ளது.

மிகப்பெரிய இயந்திரங்கள் மற்றும் வளங்களின் தேவை: இந்தியா உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாடு என்பதை நாம் அறிந்திருப்பதால், அனைத்து மாநிலங்கள், யூனியன் பிரதேசங்கள் மற்றும் மக்களவையில் ஒரே நேரத்தில் தேர்தல் நடத்துவது கடினமான பணியாக இருக்கும்.

சட்ட ஆணையத்தின்படி, நாட்டில் ஒரே நேரத்தில் தேர்தல் நடத்தினால், புதிய மின்னணு வாக்குப்பதிவு இயந்திரங்களுக்கு தேர்தல் ஆணையம் ரூ.4,500 கோடி செலவிட வேண்டும்.

ஆள் பற்றாக்குறை: நாடு முழுவதும் ஒரே நேரத்தில் சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை நடத்த போதுமான பாதுகாப்பு மற்றும் நிர்வாக அதிகாரிகள் பற்றாக்குறை உள்ளது. சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை உறுதிப்படுத்த ஒரே நாளில் அதிக ஆட்கள் தேவைப்படும்.

பல கட்சி ஜனநாயகத்திற்கு எதிராக: இந்தியா பல கட்சி ஜனநாயகம் ஆகும், அங்கு மாநில சட்டசபைகளுக்கும் மக்களவைக்கும் தனித்தனியாக தேர்தல்கள் நடத்தப்படுகின்றன; வாக்காளர்கள் தங்கள் வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் இரண்டு வெவ்வேறு அரசாங்கங்களை மனதில் வைத்து வாக்களிக்கும் விருப்பங்களை வெளிப்படுத்துவது சிறப்பாக உள்ளது. ஒரே நேரத்தில், ஒரே வாக்குச் சாவடியில், ஒரே நாளில் இரண்டு வகையான அரசாங்கத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக வாக்காளர்கள் வாக்களிக்கச் செய்யும் போது இந்த வேறுபாடு ஓரளவு மங்கலாகிறது. மத்திய அரசையும், மாநில அரசையும் தேர்ந்தெடுக்க ஒரே கட்சிக்கு வாக்களிக்கும் போக்கு வாக்காளர்களிடையே உள்ளது. இது விதிவிலக்குக்கு மாறாக ஒரு விதி, அனுமானத்தின் அடிப்படையில் அல்ல, ஆனால் ஆதாரத்தின் அடிப்படையில்.

கூட்டாட்சிக்கு எதிரானது: சட்டமன்றத் தேர்தல்கள் உள்ளூர் பிரச்சனைகளில் போட்டியிடுகின்றன, மேலும் கூட்டாட்சியின் உண்மையான உணர்வில், கட்சிகள் மற்றும்

தலைவர்கள் மாநிலத்தில் அவர்கள் செய்யும் பணியின் பின்னணியில் தீர்மானிக்கப்படுகிறார்கள். பொதுத் தேர்தலுடன் அவர்களை இணைத்தால், தேசியக் கதை பிராந்தியக் கதையை மூழ்கடிக்கும் சூழ்நிலைக்கு வழிவகுக்கும். இது அரசியலின் கூட்டாட்சி தன்மைக்கான பின்னடைவைக் குறிக்கும், இது சிறந்த முறையில் தவிர்க்கப்படுகிறது.

23. பின்வருவன குறித்து எழுதுக:

- (A) இந்திய சட்ட ஆணையம் மற்றும் அதன் செயல்பாடுகள்
(B) தேசிய புலனாய்வு முகமை
(C) நிதி நடவடிக்கை பணிக்குழு (FATF)

Write about the following:

- (A) Law Commission of India and its functions
(B) National Investigation Agency
(C) Financial Action Task Force (FATF)

(A) இந்திய சட்ட ஆணையம் மற்றும் அதன் செயல்பாடுகள்

இந்திய சட்ட ஆணையம் என்பது இந்திய அரசால் அவ்வப்போது அமைக்கப்பட்ட ஒரு சட்டப்பூர்வமற்ற அமைப்பாகும்.

இது சட்டம் மற்றும் நீதி அமைச்சகத்திற்கு ஒரு ஆலோசனை அமைப்பாக செயல்படுகிறது.

வரலாறு:

முதல் சட்ட ஆணையம் பிரிட்டிஷ் ராஜ் காலத்தில் 1833 இன் சாசனச் சட்டத்தின் மூலம் 1834 இல் நிறுவப்பட்டது மற்றும் லார்ட் மெக்காலே தலைமையில் இருந்தது.

1955 இல், முதல் சுதந்திர சட்ட ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது.

குறிக்கோள்: சட்டத் துறையில் ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வது மற்றும் அதன் குறிப்பு விதிமுறைகளின்படி அரசாங்கத்திற்கு (அறிக்கை வடிவில்) பரிந்துரைகளை வழங்குதல்.

இந்திய சட்ட ஆணையத்தின் செயல்பாடுகள்:

புதிய சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் மத்திய அரசு அல்லது தானாக முன்வந்து கோரிக்கையின் பேரில் சட்ட ஆணையம் இந்தியாவின் சட்டங்கள் மற்றும் தற்போதைய சட்ட வழிகாட்டுதல்களை அவ்வப்போது மதிப்பாய்வு செய்கிறது. கூடுதலாக, இது ஆராய்ச்சியைத் தழுவி, நீடித்த சட்ட நடவடிக்கைகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வர, வழக்குகளை விரைவாகத் தீர்ப்பதற்கு, வழக்கின் செலவைக் குறைப்பதற்காக நீதி எவ்வாறு வழங்கப்படுகிறது என்பதை மாற்ற முயல்கிறது.

வழக்கற்றுப் போன சட்டங்களை ஆய்வு செய்தல்/அழித்தல்: இனி பொருந்தாத விதிகளைக் கண்டறிந்து, காலாவதியான மற்றும் பயனற்ற சட்டங்களை ரத்து செய்ய வலியுறுத்துதல்.

சட்டம் மற்றும் வறுமை: பொருளாதார ரீதியாக வளர்ச்சியடையாத சமூகங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சட்டங்களை மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் சமூக-பொருளாதார சட்டத்திற்கு பிந்தைய தணிக்கைகளை நடத்துதல். அரசமைப்புச் சட்டத்தின் முன்னுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தவும், இலக்குகளை அடையவும், புதிய விதிகளை ஏற்றுக்கொள்வதையும் முன்மொழிவது அவசியமாக இருக்கலாம்.

நீதித்துறை நிர்வாகம்: நீதித்துறை மற்றும் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய கருத்துக்களை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்தல். சட்டம் மற்றும் நீதி அமைச்சகம் இந்த கருத்துக்களை அரசாங்கத்திடம் இருந்து பெறலாம்.

ஆராய்ச்சி: சட்ட வல்லுநர்கள் பல்வேறு சட்ட சீர்திருத்தங்களை ஆராய்கின்றனர்.

பாலின சமத்துவத்தை மேம்படுத்த தற்போதைய சட்டங்களை மதிப்பாய்வு செய்து மாற்றங்களுக்கான பரிந்துரைகளை வழங்கவும்.

மத்திய அரசுக்கு அவ்வப்போது மதிப்புரைகளைச் சமர்ப்பித்து, அனைத்துத் தலைப்புகள், சிக்கல்கள் மற்றும் ஆய்வுகள் பற்றிய மதிப்புரைகளைப் பரிந்துரைத்தல் ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் அரசைக் கட்டுப்படுத்தாது.

சட்ட ஆணையம் இதுவரை 277 அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்துள்ளது.

இந்த ஆணையம் சட்ட வல்லுநர்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி தலைமையில் உள்ளது.

(B) தேசிய புலனாய்வு முகமை(NIA)

தேசிய புலனாய்வு முகமை (NIA) என்பது உள்துறை அமைச்சகத்தின் நிர்வாக அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்ட ஒரு சட்டப்பூர்வ அமைப்பாகும்.

26/11 மும்பை பயங்கரவாதத் தாக்குதலுக்குப் பிறகு அப்போதைய உள்துறை அமைச்சரால் இது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் பாராளுமன்றத்தில் சிறிய எதிர்ப்புடன் நிறைவேற்றப்பட்டது.

டிசம்பர் 31, 2008 அன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட NIA சட்டத்தின் விளைவாக NIA நிறுவப்பட்டது.

ஏஜென்சியின் தலைவர்: என்ஐஏ இயக்குநர் ஜெனரலின் தலைமையில் உள்ளது. அவர் மத்திய அரசால் நியமிக்கப்படுகிறார். அவரது திறன்கள் மாநிலத்தின் காவல்துறை தலைமை இயக்குநரின் திறன்களைப் போலவே இருக்கும்.

தேசிய புலனாய்வு முகமை இந்திய அரசின் உள்துறை அமைச்சகத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

என்ஐஏ சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குற்றங்களை விசாரிக்க மாநில அரசு என்ஐஏவுக்கு அனைத்து உதவிகளையும் ஒத்துழைப்பையும் வழங்குகிறது.

தற்போது, தேசிய புலனாய்வு முகமை இந்தியாவின் மத்திய பயங்கரவாத எதிர்ப்பு சட்ட அமலாக்க முகமையாக செயல்படுகிறது.

தேசிய புலனாய்வு நிறுவனம் - செயல்பாடுகள்

தேசிய புலனாய்வு முகமை சட்டத்தின் அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள சட்டங்கள் தொடர்பான குற்றங்களை விசாரித்து தண்டிக்க.

மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களின் பிற புலனாய்வு மற்றும் புலனாய்வு அமைப்புகளிடமிருந்து உதவி மற்றும் உதவி கோருதல்.

தேசிய புலனாய்வு முகமை சட்டத்தின் விதிகளை விரைவுபடுத்தவும் திறம்பட செயல்படுத்தவும் தேவைப்படும் கூடுதல் நடவடிக்கைகளை எடுக்க.

தேசிய புலனாய்வு முகமை அதன் ஆணையின் ஒரு பகுதியாக பயங்கரவாத எதிர்ப்பு விசாரணை தரவுகளை சேகரிக்கிறது, ஒருங்கிணைக்கிறது மற்றும் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.

இது கூட்டாட்சி மற்றும் மாநில மட்டங்களில் உள்ள பிற புலனாய்வு அமைப்புகள் மற்றும் சட்ட அமலாக்கப் பிரிவுகளுடன் ஒத்துழைக்கிறது.

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973 இன் கீழ், எந்தவொரு குற்றத்தையும் விசாரிப்பதற்கான அமர்வு நீதிமன்றத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் NIA சிறப்பு நீதிமன்றங்கள் பெற்றுள்ளன.

(C) நிதி நடவடிக்கை பணிக்குழு (FATF)

Financial Action Task Force (FATF) என்பது 1989 இல் பாரிஸில் நடைபெற்ற G7 உச்சி மாநாட்டில் நிறுவப்பட்ட ஒரு அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்பாகும்.

நிதி நடவடிக்கை பணிக்குழுவின் இலக்குகள் தரநிலைகளை நிர்ணயிப்பது மற்றும் பணமோசடி, பயங்கரவாத நிதி மற்றும் சர்வதேச நிதி அமைப்பின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு எதிரான பிற அச்சுறுத்தல்களை எதிர்த்து சட்ட, ஒழுங்குமுறை மற்றும் செயல்பாட்டு நடவடிக்கைகளை திறம்பட செயல்படுத்துவதை ஊக்குவிப்பதாகும்.

அதன் செயலகம் பாரிஸில் உள்ள பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பின் (OECD) தலைமையகத்தில் உள்ளது.

இதில் முப்பத்தேழு உறுப்பு நாடுகள் உள்ளன.

இந்தக் குழுவில் இந்தியா உறுப்பினராக உள்ளது.

நிதி நடவடிக்கை பணிக்குழுவின் கீழ் பட்டியல்கள்:

சாம்பல் பட்டியல்:

பயங்கரவாதிகளுக்கு நிதியுதவி மற்றும் பணமோசடிக்கு பாதுகாப்பான மண்டலங்களாக கருதப்படும் நாடுகளின் சாம்பல் பட்டியலை FATF பராமரிக்கிறது.

இது கறுப்புப் பட்டியலில் சேர்க்கப்படலாம் என்று நாட்டுக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கருப்பு பட்டியல்:

தடைப்பட்டியலில் கூட்டுறவு அல்லாத நாடுகள் அல்லது பிரதேசங்கள் (NCCTs) எனப்படும் நாடுகள் அடங்கும்.

இந்த நாடுகள் பயங்கரவாதத்திற்கு நிதியுதவி மற்றும் பணமோசடிக்கு உதவுகின்றன. FATF ஆனது தடுப்புப்பட்டியலை தொடர்ந்து புதுப்பிக்கிறது, தேவைக்கேற்ப உள்ளீடுகளைச் சேர்த்து நீக்குகிறது.

ஜோர்டான், சிரியா, துருக்கி ஆகியவை தற்போது முறையே அதிக ஆபத்துள்ள அதிகார வரம்பு அல்லது கறுப்புப் பட்டியலில் உள்ள சில நாடுகளில் உள்ளன.

24. தேசிய பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆணையத்தின் முக்கியத்துவம், பங்களிப்பு மற்றும் செயல்பாடுகளைப் பற்றி விவாதிக்க.

Discuss the significance, roles and functions of the National Commission for Backward Class.

தேசிய பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆணையம் - வரலாற்றுப் பின்னணி

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 340வது பிரிவின்படி, சமூக ரீதியாகவும், கல்வி ரீதியாகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினரைக் கண்டறிந்து, அவர்களின் சூழ்நிலைகளைப் புரிந்துகொண்டு, அவர்கள் சந்திக்கும் சிரமங்களைப் போக்க முன்மொழிவுகளை உருவாக்குவது அவசியம்.

1950கள் மற்றும் 1970களில், இரண்டு பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு கமிஷன்கள் நிறுவப்பட்டன, ஒன்று காக்கா காலேல்கரின் கீழ் மற்றொன்று பி.பி. மண்டல்.

1992 இன் இந்திரா சாவ்னி வழக்கில் நன்மைகள் மற்றும் பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்காக பல்வேறு பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ப்பது மற்றும் விலக்குவது குறித்து ஆய்வு செய்து பரிந்துரைக்க நிரந்தர ஆணையத்தை அமைக்குமாறு அரசுக்கு உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது.

1993 இல், சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகத்தின் கீழ் NCBC நிறுவப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான தேசிய ஆணையச் சட்டத்தை நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றியது.

மறுபுறம், அட்டவணை சாதிகளுக்கான தேசிய ஆணையம், OBC புகார்களைக் கேட்கவும், அவர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கவும் அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டது.

ஆணையத்தை வலுப்படுத்தவும், பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவினரின் நலன்களை சிறப்பாக பாதுகாக்கவும் 123வது அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதா 2017ல் பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

1993 ஆம் ஆண்டின் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான தேசிய ஆணையச் சட்டத்தை ரத்து செய்யும் மசோதாவை நாடாளுமன்றம் சமீபத்தில் இயற்றியது, அது காலாவதியானது.

2017 ஆம் ஆண்டின் 123 வது திருத்த மசோதா ஆகஸ்ட் 2018 இல் ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலைப் பெற்றது மற்றும் NCBC க்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்தை வழங்கியது.

102வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

இது இரண்டு புதிய கட்டுரைகளைச் சேர்த்தது - பிரிவு 338 B மற்றும் 342 A. இது கட்டுரை 366 இல் சில மாற்றங்களையும் செய்துள்ளது.

பிரிவு 338 பி - சமூக மற்றும் கல்வியில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் தொடர்பான புகார்கள் மற்றும் நலன்புரி நடவடிக்கைகளை ஆராய NCBCக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

பிரிவு 342 A - பல்வேறு மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களில் சமூக மற்றும் கல்வியில் பின்தங்கிய வகுப்பினரைக் குறிப்பிட/ஒதுக்க ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. அந்தந்த மாநில ஆளுநரின் ஆலோசனையுடன் அவர் இதைச் செய்யலாம். ஆனால், பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் திருத்தம் செய்ய (சேர்ப்பது/அகற்றுவது) நாடாளுமன்ற சட்டம் தேவை.

அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்

புதிய ஆணையத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்

சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாக பின்தங்கியவர்களுக்கான (சமூக கல்வியில் பின்தங்கிய பிரிவினர்) அரசியலமைப்பு விதிகளை ஆய்வு செய்யவும், கண்காணிக்கவும் மற்றும் மதிப்பீடு செய்யவும் NCBCக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

இது சமூக கல்வியில் பின்தங்கிய பிரிவினர்களின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு ஆலோசனைகளை வழங்குகிறது, அத்துடன் அவர்களின் முன்னேற்றத்தை மதிப்பிடுகிறது.

இது பாதுகாப்புகளின் செயல்திறன் குறித்து ஜனாதிபதிக்கு அறிக்கை செய்கிறது. அத்தகைய அறிக்கைகளை ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்குவார். கண்டுபிடிப்புகள் மாநிலத்திற்கு பொருத்தமானதாக இருந்தால், அந்த அறிக்கையின் நகலை சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

எந்தவொரு பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் ஏற்பாட்டிற்கும் உட்பட்டது என்று குடியரசுத் தலைவர் விதியின் மூலம் குறிப்பிடக்கூடிய பிற செயல்பாடுகளை (SEdBC களின் பாதுகாப்பு, நலன் மற்றும் மேம்பாடு மற்றும் முன்னேற்றம் தொடர்பானது) செய்ய வேண்டும்.

இந்திய ஆணையம் குடிமையியல் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

கலவை

என்சிபிசியின் கலவை

ஆணையம் 1 தலைவர் மற்றும் 5 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 3 வருட காலவரையறை கொண்டது.

உறுப்பினர்கள் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்டு நீக்கப்படுவார்கள்.

ஜனாதிபதி அவர்களின் சேவை நிபந்தனைகள் மற்றும் பதவிக் காலத்தையும் தீர்மானிக்கிறார்.

தலைவர் தகுதி - SC/HC நீதிபதி

உறுப்பினர்களில், இருக்க வேண்டும்:

பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் விஷயங்களில் OBC க்கான குறைந்தது 2 தேசிய கமிஷன்கள்,

குறைந்தது 1 பெண்,

ஒரு சமூக விஞ்ஞானி,

ஒரு உறுப்பினர் செயலாளர் (இந்திய அரசாங்கத்தின் செயலாளர் பதவி).

NCBC இல் உள்ள வேறுபாடு

புதிய என்சிபிசி முந்தையதை விட எப்படி வேறுபட்டது?

இடஒதுக்கீடுகளுக்கு கூடுதலாக, 102வது திருத்தச் சட்டம் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு முழுமையான வளர்ச்சி மற்றும் அனைத்து அளவுகோல்களிலும் சமத்துவம் தேவை என்பதை அங்கீகரிக்கிறது. இதன் விளைவாக, சமூக மற்றும் கல்வியில் பின்தங்கிய பிரிவினர்களை உருவாக்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் மற்றும் அந்த செயல்பாட்டில் புதிய ஆணையத்தின் ஈடுபாடு ஆகியவை அடங்கும்.

சிவில் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்துடன், புதிய என்சிபிசி பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பிரச்சனைகளை திறம்பட தீர்க்க முடியும். என்சிபிசி இப்போது தேசிய என்சி கமிஷன் மற்றும் என்டிசிகளுக்கான தேசிய கமிஷன் ஆகிய சட்டத்தின்படி இணையாக உள்ளது.

பிரிவு 342(A) பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் இருந்து எந்த ஒரு குழுவையும் சேர்க்கும் அல்லது நீக்கும் முன் பாராளுமன்றத்தின் ஒப்புதல் தேவைப்படுவதன் மூலம் வெளிப்படைத்தன்மையை அதிகரிக்கிறது.

பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரைப் பற்றிய சிறப்புப் புரிதல் கொண்ட குறைந்தபட்சம் இரண்டு பேரையும், ஒரு பெண்ணையும் ஆணையத்தை சேர்ப்பது, கமிஷனை மிகவும் ஜனநாயகமாகவும், சமூக மற்றும் கல்வியில் பின்தங்கியோரின் நலன்களை முன்னேற்றுவதில் திறம்படவும் ஆக்குவதற்கான ஒரு நேர்மறையான படியாகும்.

25. மற்ற நாடுகளின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரங்களில் இந்திய வம்சாவளியினர் தீர்க்கமான பங்கு வகிக்கின்றனர் - கருத்துரைக்க.

The Indian diaspora has a decisive role to play in the politics and economies of other countries - Comment.

1. உலகெங்கிலும் உள்ள இந்திய புலம்பெயர்ந்தோர் இப்போது 31.2 மில்லியனாக உள்ளனர், அதில் PIOக்கள் 17 மில்லியன் மற்றும் NRIகள் 13 மில்லியன், உலகில் 146 நாடுகளில் பரவியுள்ளனர்.

2. அமெரிக்கா, சவுதி அரேபியா, ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ், மலேசியா, மியான்மர், இங்கிலாந்து, இலங்கை, தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும் கனடா ஆகிய நாடுகளில் தலா ஒரு மில்லியன் இந்திய புலம்பெயர்ந்த மக்கள் வசிக்கின்றனர்.
3. (உலகளாவிய புலம்பெயர்ந்தோர் அறிக்கையின்படி) Global Migration Report 2022 இன் படி, உலகெங்கிலும் 17.5 மில்லியன் புலம்பெயர்ந்தோரைக் கொண்ட சர்வதேச புலம்பெயர்ந்தோரின் மிகப்பெரிய நாடாக இந்தியா தொடர்கிறது, மேலும் இது அதிகபட்சமாக \$78.6 பில்லியன் பணத்தைப் பெற்றது (இது 3.4% ஆகும். இந்தியாவின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி) வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்களிடமிருந்து.
4. புரவலன் நாடுகளில் அதிகரித்து வரும் இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை, தேர்தல் முடிவுகளில் செல்வாக்கு செலுத்தும் திறனில் ஆர்வமாக உள்ளது உதாரணமாக இந்திய அமெரிக்கர்கள் சுமார் 1% வாக்காளர்கள் உள்ளனர், ஆனால் அவர்களின் வாக்குகள் மிக முக்கியமான மாநிலங்களில் சமீபத்தில் அமெரிக்க துணைத் தலைவர் கமலா. ஹரிஷ் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்
5. இராஜதந்திரம் புலம்பெயர்ந்தோர் இடம் மற்றும் அதன் முதல் நாட்டின் கொள்கைகள் மற்றும் அரசியலில் செல்வாக்கு செலுத்துவதில் முக்கிய பங்கு இருதரப்பு உறவுமுறை சாளரத்தின் இருதரப்பு உறவு வழக்கின் அதிகாரத்தை சர்வதேச உறவுகளில் காணலாம்.
6. உலகின் செல்வாக்கு, IBM Microsoft Google deloit போன்ற இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்களால் சில முக்கிய கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன, அவை தாக்கம் மற்றும் உலகளாவிய பொருளாதார வெளியீட்டிற்கு உதவுகின்றன, மேலும் உலகம் முழுவதும் அரசியல் இயக்கவியலைத் தூண்டுவதில் உங்கள் பங்கைக் கொண்டுள்ளன.
7. பொருளாதார இந்திய புதுமையான திறன்கள் மற்றும் வரி செலுத்தும் மனப்பான்மைக்கு பெயர் பெற்றவை, இது புரவலன் நாடுகளுக்கு நன்மை செய்வதில் பங்களித்துள்ளது, எடுத்துக்காட்டாக சிலிக்கான் பள்ளத்தாக்கு அவர்கள் தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர்.
8. இந்திய தொழிலதிபர்கள் இந்திய தொழில்துறைகள் உலக அளவில் தங்கள் முத்திரையை பதித்துள்ளன இந்திய அப்ரார் தங்கள் நாட்டை பிரித்தானிய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த தொழிலதிபர்களாக லட்சுமி மிட்டல் ஹிந்துஜா சகோதரர்கள் போன்றவர்களாகியுள்ளனர்.
9. மினி இந்திய MNCகள் அதிக முதலீடு செய்து வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதன் மூலம் தங்கள் உலகளாவிய இருப்பை உணர்ந்துள்ளன.
10. வருமான வரிகள் மற்றும் வெளிநாடுகளில் உள்ள இந்தியர்கள் அனுப்பும் பணம் சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தனிநபர் பங்களிப்பை 18 ஆகச் செய்கிறது உலகம்.

26. அணு ஆயுத பரவல் தடை ஒப்பந்தத்தில் இந்தியா கையெழுத்திட மறுத்ததன் பின்னணியில் உள்ள காரணங்களை குறித்து விவாதிக்க.

Discuss the reasons behind India's refusal to sign the nuclear non-proliferation treaty.

1. அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தம், பொதுவாக அணுப் பரவல் ஒப்பந்தம் அல்லது NPT என அழைக்கப்படுகிறது, அணு ஆயுதங்கள் மற்றும் ஆயுதத் தொழில்நுட்பம் பரவுவதைத் தடுப்பது, அணு ஆயுதங்களை அமைதியான முறையில் பயன்படுத்துவதில் ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும். ஆற்றல் மற்றும் அணு ஆயுதக் குறைப்பு மற்றும் பொதுவான மற்றும் முழுமையான ஆயுதக் குறைப்பு ஆகியவற்றை அடைவதற்கான இலக்கை மேலும் மேம்படுத்துதல்.
2. அணு ஆயுத நாடுகளின் நிராயுதபாணியாக்கத்தின் குறிக்கோளுக்கு பலதரப்பு ஒப்பந்தத்தில் உள்ள ஒரே பிணைப்பு உறுதிப்பாடு இதுவாகும்.
3. இது 1968 இல் கையொப்பத்திற்காக திறக்கப்பட்டது மற்றும் ஒப்பந்தம் 1970 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

4. இது அணு ஆயுதங்கள் பரவுவதைத் தடுக்கவும், அணு ஆயுதக் குறைப்பு மற்றும் பொது மற்றும் முழுமையான ஆயுதக் குறைப்பு ஆகியவற்றின் இலக்குகளை மேலும் மேம்படுத்தவும், அணுசக்தியின் அமைதியான பயன்பாட்டில் ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்தவும் வடிவமைக்கப்பட்டது.
5. ஐந்து அணு ஆயுத நாடுகள் உட்பட மொத்தம் 191 நாடுகள் ஒப்பந்தத்தில் இணைந்துள்ளன
6. நான்கு UN உறுப்பு நாடுகள் NPTயை ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, அவற்றில் மூன்று அணு ஆயுதங்களை வைத்திருக்கின்றன அல்லது வைத்திருக்கின்றன என்று கருதப்படுகின்றன: இந்தியா, இஸ்ரேல் மற்றும் பாகிஸ்தான்.
7. கூடுதலாக, 2011 இல் நிறுவப்பட்ட தெற்கு சூடான் சேரவில்லை.

முக்கிய விதிகள்:

1. 1 ஜனவரி 1967 க்கு முன்னர் அணு வெடிக்கும் சாதனத்தை தயாரித்து வெடிக்கச் செய்த அணு ஆயுத நாடுகளை (NWS) ஒப்பந்தம் வரையறுக்கிறது. எனவே மற்ற அனைத்து மாநிலங்களும் அணு ஆயுதம் அல்லாத நாடுகளாக (NNWS) கருதப்படுகின்றன.
2. சீனா, பிரான்ஸ், ரஷ்யா, பிரிட்டன் மற்றும் அமெரிக்கா ஆகிய ஐந்து அணு ஆயுத நாடுகள்.
3. அணுசக்தியை அமைதியான நோக்கங்களுக்காக உருவாக்குவதற்கும், உற்பத்தி செய்வதற்கும், பயன்படுத்துவதற்கும் நாட்டின் உரிமையை இந்த ஒப்பந்தம் பாதிக்காது.

ஒப்பந்தத்தின் வரம்புகள்:

1. ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய குறைபாடுகள் என்னவென்றால், ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான நேரத்தில் அணு ஆயுதங்களை வைத்திருந்த 5 நாடுகளை அது ஒருபோதும் பொறுப்பேற்கவில்லை.
2. அதே நேரத்தில், ஒப்பந்தத்தின் அமலாக்கமும் கவலைக்குரிய ஒரு தீவிர காரணமாகும். பொருளாதாரத் தடைகள் மற்றும் பிற கடுமையான விளைவுகளின் அச்சுறுத்தல் இருந்தபோதிலும், வட கொரியா 2006 இல் தனது முதல் குண்டை வெடிக்கச் செய்தது. இப்போது ஈரானும் அதே வழியில் செல்ல தயாராக உள்ளது.
3. இந்த ஒப்பந்தத்தில் கடுமையான ஓட்டைகள் உள்ளன, அதை மற்ற நாடுகள் தங்கள் சொந்த அணு ஆயுதத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.
4. பொருட்படுத்தாமல், பரவல் தடை ஒப்பந்தத்தின் காரணமாக உலகம் சிறந்த இடமாக உள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. சுமார் 25 நாடுகள் அணு ஆயுதங்களை வைத்திருக்கும் என்று கணிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது இருந்ததால் 9 ஆகக் குறைந்துவிட்டது.

இந்தியா ஏன் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடவில்லை?

1. இந்திய அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டின்படி, தற்போதைய வடிவத்தில் உள்ள ஒப்பந்தம் நியாயமற்றது, அது கிட்டத்தட்ட, இரண்டாம் உலகப் போரில் வெற்றி பெற்ற 5 நாடுகளுக்கு அணு ஆயுதங்களை வைத்திருக்க உரிமை உண்டு என்று கூறுகிறது. ஆயுதங்கள் இல்லை, செய்யும் நாடுகளின் விருப்பங்களுக்கும் விருப்பங்களுக்கும் அடிப்பணிய வேண்டும். சுருக்கமாக, இந்த ஒப்பந்தம் உலகை அணுசக்தி 'உள்ளது' மற்றும் 'இருக்காதது' என்று பிரிக்கிறது.
2. இந்தியாவின் பாரம்பரிய நிலைப்பாடு, ஐந்து நாடுகளும் அணுஆயுதத்தை ஒழிக்க வேண்டும் அல்லது அவற்றை வைத்திருப்பவர்களைப் போன்றே அனைவருக்கும் ஒரே உரிமை உண்டு என்பதுதான்.
3. அதன் அணு ஆயுத அண்டை நாடுகளில் ஒன்றான சீனாவால் பட்டங்களை அதிகரித்ததும், இந்தியா தனது சொந்த அணுசக்தி சோதனைகளை முதலில் நடத்தியதற்கு முதன்மைக் காரணம்.
4. "இந்தியாவின் பகுதி ஆக்கிரமிப்பு என்று கருதப்படுவதைத் தடுக்கும் வகையில் பாகிஸ்தானை சொந்தமாக அணுகுண்டு சோதனை நடத்தத் தூண்டியது இந்தியாவின் இதே விரிவாக்கம்தான்.